ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣ. ΑΘΗΝΩΝ
Α. Μ. 3001

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΦΩΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΪΟΥ 1936 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ 2

ΚΑΤΩ Ο ΣΤΕΝΟΣ ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ! ΚΑΤΩ ΤΟ ΜΙΣΟΣ!

Εἶναι κατάρα βαρύνουσα τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπ' αἰώνων, τὸ νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μία ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν τέκνων του τόσον ὀξεῖα καὶ τόσον ἔντονος, ὥστε νὰ τὰ χωρίζῃ κατὰ τρόπον ὠθοῦντα τὰ μὲν νὰ προσβλέπουν τὰ δὲ ὡς ἐχθροὺς θανασίμους, ἑτοίμους ν' ἀποδυθοῦν εἰς ἕνα τραχὺν ἀγῶνα, εἰς ἀγῶνα ἀλληλοεξοντώσεως.

Πότε ἕνεκα διαφορᾶς πολιτικῶν φρονημάτων, πότε διὰ λόγους ἐξ ἴσου στερουμένους οὐσιαστικοῦ περιεχομένου, ἐπανειλημμένως συνέβη οἱ Ἕλληνες νὰ στραφοῦν κατ' ἀλλήλων, πάντοτε δὲ ἡ ἔκβασις τῆς συγκρούσεως ταύτης ἀπέβη εἰς βάρος τοῦ συνόλου, ὡς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας.

Ἕλληνες καθ' ὅλα καὶ οἱ Κυθήριοι, δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποτελέσουν ἐξαίρεσιν. Κατ' ἐπανάληψιν συνεκρούσθησαν καὶ ὁ ἀγὼν τῆς ἀμοιβαίας ἐξοντώσεως παρατείνεται. Πρὸς τί νὰ τὸ κρύπτωμεν;

Συνεκρούσθησαν εἴτε διὰ λόγους γενικωτέρας πολιτικῆς ἀντιθέσεως, εἴτε διὰ καθαρῶς μικροτοπικιστικὰς διαφορὰς καὶ ἀντιζηλίας, μηδεμίαν σήμερον πλέον ἐχούσας δικαιολογίαν, ἐπιτηδείως ὑπὸ μικροπολιτικοὺς δημιουργηθείσας καὶ καλλιεργουμένας, πρὸς ἐπίτευξιν σκοπῶν ἰδιοτελῶν.

Ἀποτελμάτωσις, ὀπισθοδρόμησις καὶ στασιμότης ὅλων σχεδὸν τῶν μεγάλων καὶ ζωτικῶν ζητημάτων τῆς νήσου, ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀκηρύκτου τούτου ἀγῶνος.

Ἤδη, μακρὰν τοῦ νὰ θέλωμεν νὰ ἀναδημιουργήσωμεν ζητήματα ἢ νὰ θέξωμεν οὐδένα, ἐρχόμεθα νὰ τονίσωμεν εἰς τοὺς Κυθηρίους, ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς ὅπως παρορῶντες τὸ γνωστὸν παλαιὸν κήρυγμα τῆς διαιρέσεως, τῆς μάστιγος αὐτῆς τοῦ Κυθηρικοῦ λαοῦ, ἤτις δρᾷ διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν μὲν ὡς μεσοδημοτῶν τῶν δὲ ὡς ἐξωδημοτῶν ἢ χωραϊτῶν καὶ χωρικῶν, ἐνθυμηθῶμεν τὸ: «ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχὺς» καὶ «ἀδελφὸς παρ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρά».

Γεννηθέντες ὅλοι εἰς τὴν μικρὰν ἀγαφικὴν νησίδα, ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς θαλάσσης τῆς ὁποίας θέλει ἡ μυθολογία ἀναδυθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ νὰ ἀγαπῶμεν πάντες τὴν γενέτειραν καὶ νὰ ἐπιδιώκωμεν ἐνδομύχως τὸ καλόν της. Τοῦτο δοθέντος καὶ παραδεχθέντος ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὔτε ὁ Χωραΐτης μπορεῖ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν Ποταμίτην, οὔτε ὁ Λειβαδίτης νὰ ἐξαλείψῃ ἐκποδὼν τὸν κάτοικον τοῦ Καραβᾶ, ἕπεται ὅτι κατ' ἀνάγκην οἱ πάντες πρέπει νὰ ζήσωμεν ἐκεῖ ὅπου εὑρέθημεν. Ἀλλ' ὅπως δύο γείτονες ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ νὰ εὐημερήσουν ἂν δὲν συνδεθοῦν μεταξύ των φιλικῶς καὶ δὲν ὑποχωρίζωνται ἀμοιβαίως καὶ ἀφιλόφρονες τῆς ζωῆς των στιγμάς, οὕτω καὶ οἱ κάτοικοι ἑνὸς περιοχοῦ τοῦ αὐτοῦ τόπου, δὲν δύνανται νὰ προοδεύσουν καὶ ἀπεναντίας νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὰ ἔργα των, ἂν δὲν συνδέωνται εἰλικρινεῖς φιλικοὺς μεταξύ των δεσμούς, παραβλέποντες πολλάκις τὰ ἀτομικά των συμφέροντα χάριν τῶν γενικωτέρων τοιούτων καὶ ἐπιδιώκοντες ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ μεταξύ των συναλλαγῇ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας των.

Ἑπομένως εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι τοῦ μέτρου τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτελέσουν ἐξαίρεσιν οἱ Κυθήριοι, μόνον δὲ μωροὶ ἢ εὐτελεῖς σκοποὺς ἐπιδιώκοντες ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ὁ Ποταμίτης πρέπει νὰ μισῇ καὶ νὰ μάχεται τὸν Χωραΐτην καὶ τἀνάπαλιν. Διότι ποία ἐπὶ τέλους ἡ σοβαρὰ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν θὰ πρέπῃ νὰ χωρίζωνται ἐχθρικῶς οἱ ἀνωτέρω, παρασύροντες οὕτω ἀναλόγως καὶ τοὺς λοιποὺς κατοίκους τῆς νήσου;

Ὅ,τι εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, πεθανῶς δικαίως, ἐχώριζε τοὺς Κυθηρίους, σήμερον πλέον ἐξέλιπεν.

Μόνη ἴσως δικαιολογημένη ἀντίθεσις εἶναι τὸ διατί τὸ Γυμνάσιον ἐγένετο εἰς τὴν Χώραν καὶ ὄχι εἰς τὸν Καραβᾶν, διατί τὸ Λιμάνι νὰ γίνεται εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν καὶ ὄχι εἰς τὸ . . . Μελιδόνι.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔδει νὰ ἐξεγερθοῦν τὰ Ἰωάννινα κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι εἰς αὐτὰς καὶ ὄχι εἰς αὐτὰ στεγάζεται τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἡ Θεσσαλονίκη νὰ ἐξεγερθῇ ἀξιοῦσα νὰ μετατεθῇ ἐκεῖ ἡ Βουλή.

Ἢ μήπως ἔπρεπε τὸ Γυμνάσιον νὰ κτισθῇ ἐπὶ κάρου ὡς ὁ θρυλικὸς φοῦρνος τοῦ Χότζα; Ἢ μήπως ἔπρεπε τὸ Λιμάνι ἐπεκτεινόμενον νὰ περιβάλῃ ὁλόκληρον τὴν θαλασσόβρεκτον ζώνην τῆς νήσου μας;

Ἤδη ὅμως ὅ,τι ἔγινεν ἔγινεν. Θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ λακτίζωμεν πρὸς κέντρα, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν ἄλλα ζητήματα, πλέον ἐπείγοντα καὶ ζωτικά, μᾶς καλοῦν εἰς συνεργασίαν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλυθοῦν. Ἐὰν σήμερον εἰς τὴν Χώραν εἶναι τὸ Γυμνάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀναποδράστως πρέπει νὰ προστρέξουν οἱ εἰς τὰ χωρία τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς νήσου κατοικοῦντες νέοι διὰ νὰ σπουδάσουν, ἂς φροντίσωμεν νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ὁ Καραβᾶς τὴν Γεωργικήν του Σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποχρεωτικῶς θὰ φοιτοῦν αὔριον τὰ παιδιὰ τῶν Χωραϊτῶν, καὶ τὴν οἰκοκυρικήν των Σχολὴν τ' Ἀρωνιάδικα διὰ νὰ μεταβαίνουν αἱ θυγατέρες των.

Οὕτω θὰ δημιουργηθῇ πρόοδος γενικωτέρα, ἐξισωτική, ἡ δὲ προνομιοῦχος θεωρουμένη σήμερον θέσις τῆς Χώρας θὰ παύσῃ ν' ἀποτελῇ τὸ κάρφος τὸ σκανδαλίζον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνίων συμπολιτῶν.

Ἐρωτῶμεν τέλος: Ἐὰν τὸ Γυμνάσιον πολεμούμενον κατηργεῖτο, ὅτε οἱ νέοι μας οἱ θέλοντες νὰ σπουδάσουν ὑπεχρεοῦντο νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Γύθειον ἢ ἀλλαχοῦ θὰ ἦτο προτιμότερον;

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὸ Λιμάνι εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν, ὅπου ἐπεβάλλετο ὡς ἐκ τῶν εἰδικῶν τῆς θέσεως συνθηκῶν, δὲν ἐγίνετο πουθενὰ καὶ ἐμένομεν μὲ μόνον τὸ Καψάλιον καὶ ἐκαψαλιζόμεθα βασανιζόμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἐσαεί, ποῖον τὸ καθαρὸν κέρδος τοῦ μέσα ἢ τοῦ ἔξω δήμου;

Καιρός, συμπολῖται, νὰ σωφρονήσωμεν! Οὔτε οἱ Χωραῖται εἶναι σήμερον ἐχθροὶ τῶν χωρικῶν, οὔτε οἱ χωρικοὶ ἔχουν νὰ κερδίσουν τίποτε μισοῦντες τοὺς χωραῖτας. Οἱ ἑκατέρωθεν ἐλάχιστοι κομματαρχίσκοι, οἱ ὑποδαυλίζοντες τὰ πάθη καὶ μηδόλως διὰ τὰ γενικὰ ἐνδιαφερόμενοι, κακῶς νοοῦσιν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀτομικά των συμφέροντα.

Οἱ ἐπίσης ἐλάχιστοι ἑκατέρωθεν ἐμπορευόμενοι, κακὰς προσφέρουν ὑπηρεσίας ὑποκινοῦντες τὰ μίση διὰ νὰ προσελκύουν ἀφελεῖς πελάτας εἰς τὰ καταστήματά των. Ἐμπορικὴ κίνησις οὐσιαστική, δυναμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ πάντας, θ' ἀναπτυχθῇ μόνον διὰ τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρίων.

Συμπολῖται, ἂς ἀνανήψωμεν· ἂς καταπολεμήσωμεν τὸν κακῶς νοούμενον στενὸν τοπικισμόν, ἂς καταπολεμήσωμεν τὴν διαίρεσιν, ἂς καταπολεμήσωμεν τὸ μῖσος καὶ ἂς ἡσυχάσωμεν μόνον ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος.

Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν ἀπὸ τοὺς Χωραῖτας εἰς Ποταμόν, Καραβᾶν, Λειβάδι καὶ λοιπὰ χωρία τῆς νήσου, ἡ ὁμοία κίνησις ἐκεῖθεν πρὸς τὴν χώραν καὶ τὰ πέρτξ της, ἡ ὀργάνωσις καταλλήλων διαλέξεων εἰς τὰ διάφορα κέντρα πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, εἶναι μέσα συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας.

Οἱ διάφοροι σύλλογοι, ἐπαγγελματικοὶ καὶ μή, ὑπὲρ τὸ τυχὸν προσωπικὸν συμφέρων ἐνίων τῶν μελῶν των τιθέμενοι τὸ γενικόν, ἂς προβοῦν χωρὶς δυσταγμοὺς καὶ χρονοτριβὰς εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ὑποδεικνυομένων.

Οἱ ἁπανταχοῦ τῆς νήσου διδάσκαλοι, εὐρύτερον τὴν ἀναμορφωτικήν των ἀποστολὴν αἰσθανόμενοι ἂς κηρύξουν τὴν ἀνάγκην τῆς συμφιλιώσεως καὶ τῆς ἀγάπης. Οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, συνεπεῖς πρὸς τὸ θρησκευτικόν των καθῆκον, ἂς θεωρήσουν ἔργον των κύριον τὴν καταπολέμησιν τοῦ μίσους.

Οἱ Κυθήριοι, στοιχεῖα δράσεως καὶ προόδου, ὅταν δὲν ἐλαύνονται ἀπὸ τὸ πάθος τὸ ὁποῖον ἄγει κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀδράνειαν, θὰ ἐπιτελέσουν ἐντὸς ὀλίγου θαύματα. Θὰ δημιουργήσουν νέαν ζωήν. Θὰ δώσουν νέαν κίνησιν.

Συμπολῖται καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν: ἂς ἀνανήψωμεν! Καιρὸς ἐφεξῆς μία νὰ κρατήσῃ ἀντίληψις, ἓν κήρυγμα, ἓν σύνθημα μόνον: Κάτω ὁ στενὸς Τοπικισμός! Κάτω τὸ μῖσος!

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Προβαίνοντες εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς «Κυθηραϊκῆς Φωνῆς», δὲν ἀποβλέπομεν οὔτε εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς μέσου βιοπορισμοῦ, οὔτε εἰς τὴν ἱκανοποίησιν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν, διὰ τῆς προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους, πρὸς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἀνάμιξιν εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς νήσου μας.

Κρίνοντες ἁπλῶς, ὅτι ἡ ἔλλειψις μιᾶς ἐφημερίδος, ὅσον τὸ δυνατὸν συχνότερον ἐκδιδομένης καὶ ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φλεγόντων τοπικῶν ζητημάτων, εἰς τὴν διαφώτισιν τῶν συμπολιτῶν εἰς ὅ,τι τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἀφορᾷ, εἰς τὴν ἐπίτευξιν πνευματικῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κυθηρίων μετὰ τῶν ἔξω ταύτης βιούντων—ἐγγὺς ἢ μακρὰν δὲν σημαίνει—ὡς ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος, ἐσκέφθημεν ὅτι, πολύτιμον θὰ προσφέρωμεν ὑπηρεσίαν, ἂν προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης.

Εἶναι εὐνόητον, διὰ πάντα καλῶς σκεπτόμενον συμπολίτην, ὅτι πρὶν ἢ ἀποτολμήσωμεν τὴν ἀνάληψιν ἑνὸς τόσον βαρέως ἔργου, ὅσον ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδος, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἔξω πάσης ἰδιοτελείας καὶ πάσης ὅθεν δήποτε ἐξαρτήσεως, ὑποστήριξιν τῶν γενικῶν ζωτικῶν συμφερόντων, μιᾶς τόσον στενῆς περιφερείας, ὅσον τὰ Κύθηρα καί, συνεπῶς, μὴ παρεχούσης τὴν ἐλπίδα εὐρείας καταναλώσεως διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν ποὺ προϋποθέτει, ἀνεμετρήσαμεν καλῶς καὶ τὴν ὑλικήν, ἀλλὰ—πρὸ παντὸς ἄλλου—καὶ τὴν ἠθικὴν ἀντοχήν μας, ὅπως κρατήσωμεν αὐστηρῶς, χωρὶς νὰ καμφθῶμεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δυσκόλων σημερινῶν περιστάσεων, τὴν ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ, ἣν ἀπὸ τῆς προμετωπίδος τοῦ φύλλου μας ὑποσχόμεθα.

Εὕρομεν ὅτι, διαθέτομεν καὶ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν ὁρμὴν καὶ τὰς πρὸς δρᾶσιν ὀργώσης νεότητος καὶ τὰς γνώσεις ποὺ ἀπαιτεῖται ὑποθέτει τὸ ὅπερ ἀναλαμβάνομεν ἔργον· καὶ τολμῶμεν ἀπαξ τοῦδε νὰ βεβαιοῦμεν τοὺς συμπολίτας μας, ὅτι θὰ τὸ φέρομεν εἰς αἴσιον πέρας.

Οὕτω, παραδίδοντες σήμερον τὴν «Κυθηραϊκὴν Φωνὴν» εἰς τὴν κρίσιν τῶν συμπολιτῶν μας, κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι, ὁμολογοῦντες μόνον οὐδένα θέλομεν εὑρεθῆ ἐπιτιμητὴν ἢ ἀδιάφορον, ἀλλὰ ὅτι πάντες, οἱ μὲν διὰ τῆς ὑλικῆς των ὑποστηρίξεως, οἱ δὲ διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς των τοιαύτης, θὰ μᾶς συντρέξουν, ὅσῃ αὐτοῖς δύναμις, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, καὶ ὅστις δύναται νὰ συνοψισθῇ ἐν ὀλίγοις εἰς τὰ κάτωθι:

1) Εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ κακῶς νοουμένου τοπικισμοῦ, τὸν ὁποῖον κηρύσσουν τινὲς—ἐλάχιστοι εὐτυχῶς κακοὶ πατριῶται—πρὸς ἱκανοποίησιν ταπεινῶν συμφερόντων καὶ ὅστις ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν δημιουργίαν παθῶν ἅτινα ἀποβαίνουν εἰς βάρος τῆς προόδου τοῦ τόπου.

2) Εἰς τὴν δημιουργίαν τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὴν νῆσον μας, δι' ἧς ὁποίας πλεῖστα ὅσα ὀφέλη θὰ προκύψουν.

3) Εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀνάπτυξιν πλήρους ἀλληλεγγύης, ἴσον μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους ἔν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ξένῃ ἐγκατεσπαρμένων συμπολιτῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ βιούντων, ἀλλὰ καὶ τῶν μὲν πρὸς τοὺς δέ.

4) Εἰς τὴν ταχίστην διάθεσιν τῶν ὑπὸ διαφόρων συμπολιτῶν καταλειφθέντων κληροδοτημάτων, πρὸς πλήρωσιν τοῦ δι' ὃν διετέθησαν σκοποῦ.

5) Εἰς τὴν ἀπόκτησιν συγκοινωνίας ἀνθρωπίνης, διά τε τῆς ταχυτέρας ἀποπερατώσεως τοῦ λιμενοβραχίονος Ἁγίας Πελαγίας, γενναίως πρὸς τοῦτο συμβάλλοντος καὶ τοῦ Κράτους, καὶ διὰ τῆς τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καψαλίου, ὥστε πλήρως νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς νήσου μας.

6) Εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ καλλιτέρευσιν, διὰ τῆς κρατικῆς ἐνισχύσεως, τοῦ ὁδικοῦ μας δικτύου, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν θαυμαστὴν ἰδιωτικὴν δρᾶσιν, εὑρίσκεται εἰς σημεῖον ἀξιοθρήνητον.

7) Εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κρατουσῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν.

8) Εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἁπανταχοῦ τῆς νήσου σχολικῶν κτιρίων, συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς, διότι ὡς ἔχουν σήμερον, ἀντὶ νὰ ἀποτελοῦν τόπους διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων μας, εἶναι ἑστίαι καταστροφῆς τῆς ὑγείας των.

9) Εἰς τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ τρόπου διαχειρίσεως τῆς ἐγχωρίου περιουσίας καὶ λῆψιν μέτρων πρὸς διάθεσιν τῶν προσόδων αὐτῆς διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς.

10) Εἰς τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς κακῶς καταργηθείσης ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Κυθήρων.

. . . . . .

Ἀντιλαμβανόμεθα, φυσικά, ὅτι, ἂν ὅλα ταῦτα, εὔκολον εἶναι νὰ λέγωνται καὶ νὰ γράφωνται, εἶναι πολὺ δύσκολον καὶ νὰ ἐπιτευχθοῦν. Γνωρίζομεν ὅμως ἀκόμη, ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀκατόρθωτον, ἐφ' ὅσον ὑπάγεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς λογικῆς καὶ μετὰ ζήλου καὶ πίστεως ἐπιδιώκεται, ἐν δὲ τῇ ἐπιδιώξει του συναγωνίζονται ὁμοφώνως καὶ ὡς εἷς ἄνθρωπος, οἱ κάτοικοι περιοχῆς ὁλοκλήρου.

Μὲ τὴν πίστιν, λοιπόν, ταύτην, καλοῦμεν τοὺς συμφωνοῦντας μαζί μας συμπολίτας—καὶ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Μία γραφικὴ ἄποψις τῆς Μονῆς Μυρτιδίων.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΤΑΞΕΙΔΙ
Η ΓΥΡΑ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ

Μεγάλη Πέμπτη! Τὸ δρομολόγιο τῆς ἀγόνου γραμμῆς Καψαλίου γιὰ πρώτη φορὰ ἀπόψε θὰ ἐκτελοῦσε ἡ «Ζάκυνθος», ἕνα γρήγορο καὶ κομψὸ πλοῖο τῆς ἀκτοπλοΐας μὲ ἐξαιρετικὰ εὐγενικὸ πλήρωμα. Στὶς 7 ἀκριβῶς ὁ καπετάνιος διατάσσει καὶ σηκώνουν τὴν ἄγκυρα· ξεκινοῦμε ἐνῷ οἱ ἐκκλησιὲς τῆς παραλίας τοῦ Πειραιῶς λουσμένες σ' ἄπλετο καὶ ποικιλόχρωμο φῶς παρουσιάζουν κίνηση ἰδιαίτερη. Ὁ ἀέρας τοῦ λιμανιοῦ γεμίζει ἀπὸ πένθιμους μὰ ἁρμονικοὺς ἤχους, ποὺ ὁλοένα διακόπτονται ἀπὸ τὰ σφυρίγματα τῶν πλοίων· σὲ λίγο ἀφήνομε τὰ θολὰ νερά του κι' ὁ συμπαθέστατος Καπετὰν-Γιάννης σκύβει στὸ χωνὶ καὶ παραγγέλνει: Ὁλοταχῶς!... Ἡ νύχτα εἶναι γλυκειὰ ἀνοιξιάτικη· τὰ νερὰ τοῦ Σαρωνικοῦ κοιμοῦνται ἥσυχα· τὰ νανουρίζει τώρα πιὰ ὁ ὑπόκωφος καὶ μονότονος θόρυβος τῶν μηχανῶν. Ἀπὸ τὸ κατάστρωμα, ἀπὸ τὴν πρύμνη, ἀπὸ τὴν ὄμορφη κι' εὐρύχωρη Γέφυρα, ἀπὸ παντοῦ ἕνα πλῆθος ἐπιβατῶν παρακολουθεῖ. Μιὰ παρέα ἀπὸ δέκα ναυτάκια μπροστὰ στὴ πρύμνην ἀρχίζουν...: «αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον...»

Κατὰ τὶς 3 ἡ ἀδιάκριτη σφυρίχτρα τῆς «Ζακύνθου» μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι φθάσαμε στὴ Μονεμβάσια. Δυὸ βαρκοῦλες πηγαινοέρχονται δυὸ ὁλόκληρες ὧρες γιὰ νὰ βγάλουν τοὺς ἐπιβάτες. Μετὰ δυὸ ὧρες στρίβαμε τὸ Μαλέα· ἐλαγουδοκοιμόταν ὁ ἀθεόφοβος! Βαθειὰ ξεχωρίζαμε τὰ βουνὰ τοῦ Τσιρίγου. Νὰ ἡ Ἁγία Μόνη μὲ τὸ ψηλὸ καμπαναριό της· μιὰ μυστικὴ χαρὰ μᾶς περισφίγγει· κάτι ἀνεξήγητο συμβαίνει μέσα στὴν ψυχή μας. Εἶναι ἴσως ἕνας χαιρετισμὸς εὐλαβικός.

Φθάνομε στὴν Ἁγία Πελαγία! Ὁ καπετάνιος μᾶς συμβουλεύει νὰ βγοῦμε ἐδῶ γιατὶ μέσα θὰ τὸν ἔχῃ σιρόκο. Δὲν εἶχε δὲ καθόλου ἄδικο· δυὸ-τρεῖς ποὺ ἔμειναν γιὰ τὸ Καψάλι κινδύνευσαν νὰ πνιγοῦν στὴ βάρκα. Στὸ μῶλο περίμενε πολὺς κόσμος. Ὅλα τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Ποταμοῦ καὶ τρία μεσαρίτικα φορτώνουν.

Ὑποχρεωνόμεθα νὰ περιμένωμε δυὸ περίπου ὧρες νὰ ἑτοιμασθοῦν τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ξεκινήσωμε. Τὸ κακὸ αὐτὸ πρέπει νὰ διορθωθῇ· ἂς πλατύνῃ ἐκεῖ λίγο ὁ δρόμος ὥστε νὰ μπορῇ ὅποιο αὐτοκίνητο ἑτοιμάζεται νὰ φεύγῃ. Στὴ βρύση τῆς Ἁγίας Πελαγίας σταματοῦμε. Ἡ μηχανή μας θέλει νερό. Εἴκοσι τρεῖς ἄνθρωποι βρίσκομε ἀφορμὴ νὰ κατεβοῦμε· ἀπορεῖ κανένας πῶς χωροῦν τόσοι σὲ αὐτοκίνητο 14 θέσεων.

Μιὰ χαριτωμένη Ἀμερικανοπούλα—ποὺ ἦρθε τελευταῖα μὲ τὴν ἐκδρομὴ τῶν Ἀχέπανς—παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές της νὰ πιῇ κι' ἐκείνη λίγο δροσερὸ νερὸ μὲ τὰ χέρια ἀπογοητεύεται, βρέχεται, διαμαρτύρεται, φωνάζει Μάμμη!. .

Τὸ νησί μας εἶναι μιὰ χαρὰ αὐτὴ τὴν ἐποχή· ἀγκάθια κι' ἀσπαλάθοι μὲ τὰ κίτρινα λουλούδια τους λὲς καὶ προσπαθοῦνε νὰ ἀλλάξουν τὴν πράσινη φορεσιὰ τῶν βουνῶν του. Στὰ χαντάκια τοῦ δρόμου, ποὺ περνᾷ ἀνάμεσά των, ὁλάσπρα χαριτωμένα ἀρνάκια χοροπηδοῦνε. Κάποιο θεότρελλο φαίνεται ἀποφάσισε νὰ μᾶς κόψῃ τὸ δρόμο· πηδᾷ σὰν τόπι καταμεσῆς τὸ ἀδιάκριτο καὶ ὁ σωφέρ μας κορνάρει, κόβει λίγο τὸ δρόμο τῆς μηχανῆς του καὶ ἐπιδέξια τὸ προσπερνᾷ.

Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας—Μ. Παρασκευὴ—πήγαμε στὴν ὁλοκάθαρη ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Ἀπὸ ἐνωρὶς κορίτσια εἶχαν φροντίσει γιὰ τὸ στολισμὸ τοῦ Ἐπιταφίου των· καὶ ἀληθινὰ μᾶς παρουσιάσανε ἕνα Ἐπιτάφιο θαῦμα! Σ' ἕνα ὁλοπράσινο φόντο ἀπὸ μυρτιές, φύλλα λεμονιᾶς, δυόσμο, ἀλοΐζες, ξεχώριζαν σειρὲς ποικιλόχρωμων τριαντάφυλλων τῆς ὥρας. Ὁλόγυρα μιὰ σειρὰ ἀπὸ μοὺ γαρύφαλλα καὶ στὸ κουβούκλι σκόρπιος ὁλόλευκος λεμονανθός. Στὶς τέσσερες γωνιὲς ἀπὸ ἕνα μπουκετάκι μισανθισμένων φασκομηλιῶν καὶ στὸ Σταυρὸ τῆς κορυφῆς τρία μισανοιγμένα ἄσπρα τριαντάφυλλα. Ἡ βαθειὰ μυρωδιὰ των ἀνακατωμένη μὲ γκρίζους καπνοὺς τοῦ λιβανιοῦ, μᾶς ἐλαφρώνουν ἀπὸ τὴν κουραστικὴ καὶ μονότονη ψαλμῳδία... Στὴ λιτανεία ἔκαψαν ὡραιότατα πυροτεχνήματα οἱ νεοφερμένοι Ἀμερικάνοι μας· σὲ κάθε

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

[Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα τὴν κοινωνικὴν κίνησιν—ἤτοι ἀρραβῶνας, γάμους, βαπτίσεις, εὐχαριστήρια, συγχαρητήρια—δημοσιεύεται κατόπιν προπληρωμῆς].

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Τὴν 26ην παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ εἰς τὸ ἐκ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων ἀθηναϊκῶν ξενοδοχείων «Ἀκροπόλ Παλλάς», ἐτελέσθησαν παριστα μένου πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου, οἱ γάμοι τῆς χαριτοβρύτου, εὐρείας μορφώσεως καὶ ἀψόγου ἀγωγῆς, θυγατρὸς τοῦ ἐπιχειρηματίου μελησσοκόμου, συμπολίτου Κωνσταντίνου Καρι-μάτη, Μαρίας, μετὰ τοῦ ἐκ Θηβῶν διακεκριμένου ἐπιστήμονος κ. Ἀγγέλου Ἀγγελίδη ἰατροῦ μαιευτῆρος. Παράνυμφος παρέστη ὁ δικηγόρος καὶ πολιπευτὴς συμπολίτης κ. Ἰωάννης Κοντολέων.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὔχεται ἡ «Κυθηραϊκὴ Φωνὴ» κάθε εὐτυχίαν.

—Τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς καὶ εἰς τὸ χωρίον Πιτσινιάνικα ὁ δεσμὸς τοῦ ὁμεναίου συνέδεσε δύο ἐξ ἴσου ἐκλεκτὰς ὑπάρξεις. Τὸν κ. Ἰωάννην Καλλίγερον καὶ τὴν δίδα Ἑλένην Ν. Κασιμάτη. Παρανυμφοι παρέστησαν αἱ κ. Πηνελόπη Γ. Μαχαιριώτη, Μαρία Ι. Κασιμάτη ἢ Μπέη καὶ Κατίνα Θ. Κασιμάτη. Εἰς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι εὔχομαι βίον ἀνέφελον. Ι.Κ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Πρὸς τὸν ἀγαπητόν μου Παναγιώτην Μαρσέλον ἐκ Λαζαριανίκων, ἡ καλὴ σύζυγος—ὡς ἀπεδείχθη—τοῦ ὁποίου ἔτεκεν ἐσχάτως, δίδυμα ἄρρενα ὑγιέστατα, στέλλω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια.

Ἰωάννης Σ. Καλλίγερος

Πρὸς τὸν φίλτατον κ. Νικόλαον Κασιμάτην, ἔμπορον εἰς Τσικαλαριάν, ἡ πεφιλημένη τοῦ ὁποίου σύζυγος Ἑλένη ἔτεκεν ἐσχάτως ὡραιότατον, ὑγιέστατον καὶ χαριέστατον ἀγοράκι, εὔχομαι ὁλόψυχα νὰ τοὺς ζήσῃ. Ι. Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Εἰς βαθὺ γῆρας καὶ ἀφοῦ εἶδε τὰ τέκνα του καλῶς ἀποκαθιστάμενα, ἀπέθανεν ἠρέμα εἰς Καραβᾶν ὁ Ἰωάννης Π. Κορωναῖος.

Ὁ μεταστάς, πρότυπον φιλονόμου πολίτου, ἀγαθοῦ ἀνδρός, καλοῦ πατρὸς καὶ φιλοστόργου οἰκογενειάρχου, ἀπήλαυε τῆς γενικῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως. Ὁ θάνατός του ἐλύπησε πάντας ὅσους τὸν ἐγνώρισαν, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν συνώδευσαν πλὴν ὅλων τῶν συγχωρίων του καὶ πλεῖστοι ὅσοι τῶν κατοίκων τῆς λοιπῆς νήσου. Ἡ «Κυθηραϊκὴ Φωνὴ» συμμετέχει τοῦ πένθους τῆς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλοῦς πατρός μας Γεωργίου Μεγαλοοικονόμου, συμφορᾶς, θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχαριστιῶν μας, πρὸς πάντας τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν κηδείαν του καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τὸ βαρύ μας πένθος.

Κάλαμος Μάϊος 1936.

Ἐμμ. Μεγαλοοικονόμος

σπίτι ἡ νοικοκυρὰ ἄναβε «φανό», κρατοῦσε τὸ σπιτικὸ θυμιατό της καὶ θύμιζε τοῦ παπᾶ τοὺς ξενητεμένους της. Ὅταν γυρίσαμε στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας σήκωσαν ψηλὰ τὸν Ἐπιτάφιο κι' ὅλοι περάσαμε ἀπὸ κάτω...

Τὴν ἄλλη ἡμέρα σ' ὅλα τὰ χωριὰ φωνές, τρεξίματα, σκοτοῦρες. Οἱ νοικοκυρὲς βιαστικὲς πηγαινοέρχονται· ἡ μιὰ θέλει ἀκόμη ἕνα ταψὶ γιὰ τὰ καλισουνάκια, ἡ ἄλλη τὸ γουδὶ γιὰ τὴν κανέλλα, Ὅλα τὰ σπίτια ἔχουν μεταβληθῆ σὲ σωστοὺς φούρνους. Οἱ «καμινάδες» καπνίζουν ἀδιάκοπα.

Ἡ νύχτα τοῦ Πάσχα ἐφέτος ἔχασε τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴ μαγείαι κάθε περασμένης Λαμπρῆς. Ἦταν μελαγχολική, χειμωνιάτικη καὶ ὁ ὑγρὸς κατσιφαριασμένος ἀγέρας της δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ ἀναστήσωμε ἔξω. Ὁλόκληρη σχεδὸν ἡ ἑβδομάδα τῆς Γύρας πέρασε ἔτσι· τὰ πανηγύρια μας ἔχασαν πολύ. Τῆς Χώρας περισσότερο. Καμμιὰ κίνηση, οὔτε χορός, οὔτε λαχεῖο. Δεσπότης—φαίνεται—δὲν πρόκειται πιὰ νὰ συντελέση σὲ μεγάλες συγκεντρώσεις, οὔτε νὰ δώση κάποια καινούργια αἴγλη σ' ἕνα τοπικὸ ἔθιμο, πολὺ δὲ περισσότερο νὰ τονώση μιὰ θρησκευτικὴ παράδοση ποὺ ὁλοένα σβήνει...

Τὴ Νέα Τρίτη λίγοι ἄνδρες ποὺ μετριοῦνται στὰ δάκτυλα, δέκα ὤ; εἴκοσι μαυροφορεμένες γυναικοῦλες μὲ τὰ τοπικὰ τραΐστρα στὴν πλάτη, ὅλοι τύποι γνωστοὶ—Καλόγηροι τῆς Γύρας—παρακολουθοῦν τὴν Εἰκόνα.

Ἀπ' ὅλα τὰ πανηγύρια δυὸ συγκέντρωσαν τὸν περισσότερο κόσμο. Τοῦ Ποταμοῦ καὶ τοῦ Μυλοποτάμου. Στὸ πρῶτο ἔγινε γιὰ τρίτη φορὰ ἐφέτος αἰσθητὴ ἡ ἀποχὴ τῶν Καραβιτῶν. Χωρὶς νὰ νομίζωμε πὼς ὁ τρόπος τῆς διαμαρτυρίας τῶν καλῶν αὐτῶν ἀνθρώπων τοῦ Καραβᾶ εἶναι σωστός, συνηγοροῦμε μαζί τους ὅτι δικαιοῦνται ἑνὸς πανηγυριοῦ.

Οἱ ἁρμόδιοι, καὶ πρῶτος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Διονύσιος, πρέπει νὰ φροντίσουν νὰ διορθωθῆ τὸ ζήτημα αὐτό· κατάντησε σκουλῆκι ποὺ ὑποσκάπτει καὶ δηλητηριάζει τὶς χριστιανικὲς ψυχὲς τόσων ἀνθρώπων. Τέτοια ἀδιαφορία καὶ περιφρόνηση τοῦ Κυθηρίου στὶς θρησκευτικὲς παραδόσεις, στὶς ἱερὲς παρακαταθῆκες, στὰ κληρονομημένα ἔθιμα, ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ λατρεία καὶ τὴν ἀφοσίωσή του πρὸς τὴν «Μυρτιδιώτισσα», πρέπει νὰ προλαμβάνεται κι' ὄχι νὰ ὑποστηρίζεται.

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ στὸ Μυλοπόταμο τὸ πανηγῦρι ἔδειξε μεγαλύτερη κίνηση. Αὐτοκίνητα ἀπ' ὅλα τὰ χωριὰ ἔφθαναν γεμᾶτα ὡς τὸ ἀπόγευμα. Δὲν ἦταν ἴσως μόνη ἀφορμὴ τὸ πανηγύρι νὰ συγκεντρωθῆ τόσος κόσμος. Ἦταν ἡ μαγευτικὴ τοποθεσία τοῦ χωριοῦ μὲ τὰ κρύα καὶ δροσερὰ νερά του, τὸ γραφικὸ Καμάρι του, τὰ πλούσια κι' ὄμορφα περβόλια του, μὲ τὶς θεώρατες καρυδιὲς καὶ τὶς βαρυφορτωμένες κίτρινες μουσμουλιές, τὸ αὐλάκι ποὺ φέρνει τὸ νερὸ τοῦ Ἁγίου Σώστη στοὺς Μύλους, ἡ βαθειὰ ρεματιὰ τῆς Φόνισσας...

Μετὰ τὸ μεσημέρι δόθηκε χορὸς στὰ μεγάλα καφενεῖα τῆς βαθύσκιωτης πλατείας τοῦ Ἁγιοῦ Σωστιοῦ ποὺ κράτησε ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα. Ἐκεῖ καμαρώσαμε τὶς νιοπαντρεμένες μὲ τοὺς καλούς των, τὶς ἀρραβωνιασμένες καὶ τὰ ροδοκόκκινα πιτσούνια—ὅπως λένε σὲ κάποιο χωριὸ τὰ κορίτσια— καὶ στὶς 7 τὸ βράδυ τὸ αὐτοκίνητο μᾶς γύριζε ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο τῆς Ἁγίας Πελαγίας, στὸ μῶλο της.

Ὁ «Λέων» σὲ λίγο ἔσχιζε βιαστικὰ τὰ νερὰ τοῦ Μαλέα. Πίσω μακρυά μας ἐχάνετο τὸ ὄμορφο νησάκι μας· ἡ Ἁγία Μόνη κρυβόταν στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας... κι' αὐτὸ τὸ φανάρι τοῦ Καραβᾶ τώρα πιὰ στέλνει τὶς τελευταῖες ἀναλαμπές· εἶναι οἱ τελευταῖοι μας ἀποχαιρετισμοί.

ΠΑΝΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΘΕΟΔ. Γ. ΣΙΜΟΥ
Κολοκοτρώνη 56 —ΠΕΙΡΑΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ
Χειρουργος—Ὀδοντίατρος
Δέχεται 9—1 καὶ 3—8
Ὁδὸς Κλειτίου 10
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

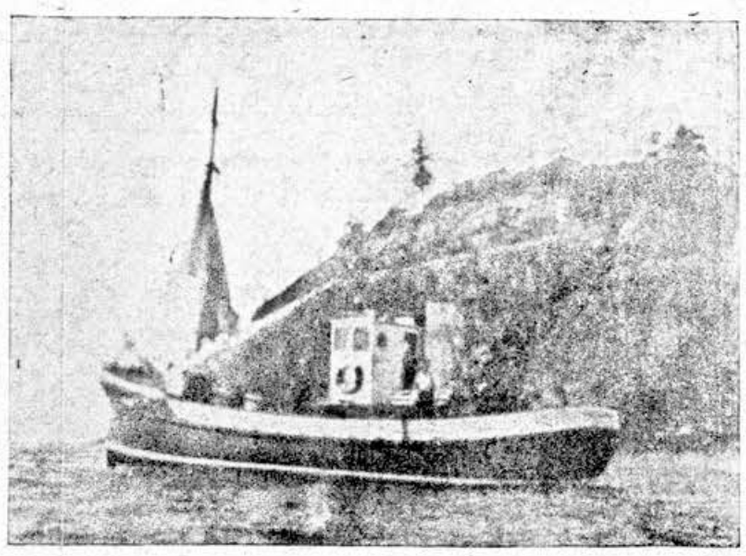

Τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον τῶν ἐν **Hobart Tasmania** τῆς Αὐστραλίας ἐγκατεστημένων συμπολιτῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Γεωργίου Κασιμάτη ἐκ Καστρισιανίκων.

Τὸ διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τῶν ἰδίων εἰσαγόμενον ἐν Αὐστραλίᾳ σύστημα ἁλιείας δι' ἀνεμότρατας, μὲ πλήρη τὰ εἰδικὰ δίχτυα της, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συλλάβουν 5—6 τόννους ψαριῶν.

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ...

Η... ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Οἱ νεαροί μας ἐσκίρτησαν κατ' αὐτὰς ἐξ ἀγαλλιάσεως, ἐσκανδαλίσθησαν σφόδρα, ὠνειροπόλησαν τὰ μέγιστα καὶ ἤλπισαν ἐπικινδύνως... ὅτι οἱ φλογεροὶ πόθοι των θὰ δροσισθοῦν ἀρκετά, εἰς τοὺς ἐρωτικοὺς ἀσπασμούς, ποὺ θὰ ἠδύναντο νὰ δρέψουν καταβάλλοντες ὀλίγα ἀργύρια, ἀπὸ θήλεα ὄψεως ἑκτάκτως φλογερᾶς καὶ μὲ χείλη πλέον κόκκινα ἀπὸ τὰ ὡριμότερα κεράσια, ἀδιάφορο ἂν τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κραγιόν!

Θίασος γὰρ ἐννεαπρόσωπος, συμπεριλαμβάνων φυσικὰ καὶ ἀρκετὰ θελκτικά, σεισοπηγοῦντα καὶ σκανδαλιστικῶν καμπυλοτήτων βρίθοντα θήλη, εἶχεν ἐνσκήψει εἰς τὴν νῆσον ἀπό τινος καὶ συνεπῶς πολλοὶ ἐπετρέποντο ὁραματισμοί... ἐρωτικῶν παννυχίδων...

Ἤρχισαν κορδακισμοί, ἐξωραϊσεις κεφαλῶν ἀπὸ τὴν ψαλλίδα καὶ παρειῶν ἀπὸ τὸ ξυράφι τοῦ κουρέως ἢ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ζιλέ, διὰ λόγους οἰκονομίας, φρεσκαρίσματα κουστουμιῶν καὶ ἐπιμέλεια τῆς τσακίσεως πανταλονιῶν, διὰ τὸ... ἐπισκιάσειν τοὺς ἀντιζήλους!...

Δυστυχῶς, τὰ ὡς εὔκολος λεία τῶν καταπληκτικῶν διαθέσεων τῶν νεαρῶν μας, θεωρούμενα καλλίκνημα, καλλίγλουτα καὶ καλλίσφυρα θήλεα, δὲν ἦσαν εὐάλωτα ὅπως τὰ ἐφαντάσθη ἡ οἰστρηλατουμένη ἀπὸ τὸ ἀνικανοποίητον τῶν ὀργασμῶν τῆς φλεγομένης εἰς τὴν καμινον ἀσυγκράτητων πόθων σαρκός της νεολαίας μας. Καὶ ἔτσι τὰ ὄνειρα διελύθησαν, αἱ ἐλπίδες ἐφυλλορρόησαν, καὶ ἔμεινε μόνον, περισσότερον βασανιστική καὶ ἀπαιτητική, ἡ φλογερὰ ἐπιθυμία ἡδονικῶν ἐναγκαλισμάτων.

Ἐφ' ᾧ καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐντὸς πάσης ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως ἐμφωλεύοντος κτήνους, ἀτυχὴς νεανίας γειτονικοῦ τῆς τε Χώρας καὶ Ποταμοῦ χωρίου, κακόμορφος τὰ μᾶλλα καὶ ἀπεριγράπτως ἀσουλούπωτος, περιεβλήθη τὴν αἴγλην θελξιπαρείου θήλεως καὶ ἐδεινοπάθησε... δυσπεριγράπτως...

Ο ΑΘΕΟΦΟΒΟΣ

ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν 5ην φθίνοντος ἀφίκοντο εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀνῆλθον ἀμέσως εἰς Ἀθήνας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Σπ. Στάθη τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Μιχαλέτου καὶ τοῦ γυμναστοῦ των κ. Ζαχ. Ἀνδρονίκου, οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου μας.

Τὸ ταξείδιόν των ἐγένετο διὰ καθαρῶς ἐκπαιδευτικοὺς λόγους. Ἐν τούτοις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπτώσεως τῆς ἐδῶ παραμονῆς των μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ κατὰ τὴν 10ην Μαΐου, μετέσχον καὶ οὗτοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γυμναστήν των.

Κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικόν των τοῦτο ταξείδιον οἱ μαθηταί μας ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκρόπολιν, τὰ διάφορα Μουσεῖα, τὴν Βαλλιάνειον βιβλιοθήκην, τὴν Ἀκαδημίαν, τὸ Πανεπιστήμιον, διαφόρους ἀρχαιολογικοὺς χώρους, τὸ Νεκροταφεῖον κ.τ.λ. Ἐπίσης οἱ μαθηταί μας ἐπεσκέφθησαν διάφορα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς καθὼς καὶ τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος, δαπάναις τοῦ συμπατριώτου μας κ. Ἀρώνη, τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁμοίως χορηγοῦντος τοῦ συμπολίτου κ. Π. Φωτεινοῦ, ὑφηγητοῦ παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, παρηκολούθησαν παραστάσεις τῶν κινηματογράφων «Τιτάνια», «Ἶρις» καὶ τοῦ θεάτρου Ἀργυροπούλου.

Εἰς τοὺς μαθητάς μας παρετέθη πλουσιώτατον γεῦμα παρὰ τοῦ συμπολίτου ἑστιάτορος κ. Ν. Τριφύλλη. Καθ' ὅλην τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν των οἱ μαθηταί μας, ἐνεργείαις τοῦ συμπολίτου ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γυμναστικῆς κ. Ε. Παυλίνη ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Λαϊκοῦ Γυμναστηρίου.

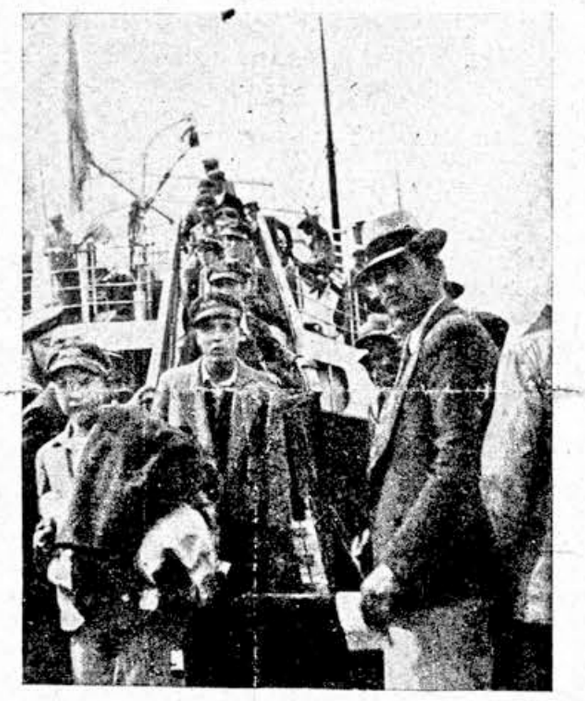

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μας τὴν στιγμὴν ποὺ ἀποβιβάζονται τοῦ ἀτμοπλοίου «Σκύρος».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΧΑΙΡΙΝΟΣ

Συμπληροῦται μετ' ὀλίγον ἑξάμηνον, ἀφ' ἧς εἰς μίαν αἴθουσαν Νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν παρέδωσε τὸ πνεῦμα ὁ Γιάννης Καλοκαιρινός, ὁ μαχητικὸς δημοσιογράφος, ποὺ ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑκαετίαν εἰργάσθη μὲ ζῆλον καὶ θέρμην ἀφάνταστον, ἀντιπαλαίων κατὰ μυρίων δοχερειῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς μικρᾶς μας πατρίδος. Καὶ ἐν τούτοις κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα δὲν ἐνεθυμήθη ἀνεῖς τὰς ὑπηρεσίας του καὶ οὐδεὶς—πλὴν τῆς οἰκογενείας του—ἐσκέφθη, ὅτι ἤξιζε νὰ τοῦ γίνῃ ἐκ μέρους τῆς νήσου, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐμόχθησε καὶ ὑπέφερεν, κἀν μνημόσυνον, ὅπου κάποιος ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συνεργάτας του νὰ πῇ δύο λέξεις διὰ τὸ ἔργον του καὶ τὴν ὅλην δοξασίαν.

Τοῦτο, νομίζομεν, ἀποτελεῖ παράλειψιν ἀσύγγνωστον, ἡ ὁποία πρέπει νὰ καλυφθῇ. Πιθανῶς, ὁ Γιάννης Καλοκαιρινός, ἐν τῇ μαχητικότητι ποὺ τὸν διέκρινε, ἐν τῇ ἀκάμπτῳ ἐμμονῇ εἰς ὡριαίας του πεποιθήσεις, νὰ ἐπίκρανε πολλοὺς τῶν συμπατριωτῶν καὶ νὰ ἐγένετο ἀναίτιος κακοῦ εἰς τινας περιπτώσεις δι' τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Κατὰ τὴν πλάνην ὅμως ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξε δημιουργικὴ καὶ οἱ ἀγῶνές του καρποφόροι ὥστε νὰ ὑπερκαλύπτουν πᾶν ἐλάττωμα αὐτοῦ. Πρὸ παντὸς ὅμως ἄλλοι, ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέποτε τὸ συμφέρον ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς ἐνεργείας του.

Ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ ἐπέδου ὁ μακαρίτης Καλοκαιρινὸς ὑπῆρξεν ἀνώτερος ἄνθρωπος. Οὐδὲν ἔργον του ὑπῆρξεν ἰδιοτελὲς καὶ ἐν μόνον ὑπῆρξε τὸ ἐπιδίωκόμενον τοῦ. Τὸ καλὸν τῶν Κυθήρων. Ἐπιμένως τὰ Κύθηρα ὀφείλουν νὰ τιμήσουν καὶ δὴ τὸ ταχύτερον· τὴν μνήμην του ἀξίως.

Ι.Σ.Κ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ
Συμβολαιογράφος
Ὁδ. Τσαμαδοῦ 27 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὑπὸ Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐ. ἔ. καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν διαλέξεων τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» ὁ συμπολίτης δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς κ. Γ. Στρατηγός, ὡμίλησεν ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου μὲ θέμα τὴν δίκην τοῦ Χριστοῦ.

Μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου διεκρίνοντο οἱ κ.κ. Στ. Γονατᾶς, Στ. Πιστολάκης, Πέτρος Γαρουφαλιᾶς, πολιτευταὶ τῶν φιλελευθέρων, Ἰωάννης Κοντολέων πολιτευτὴς Λαϊκοῦ, Παναγιώτης Φωτεινὸς ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Γρ. Κασιμάτης ὑφυπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας, Π. Στάθης δικηγόρος κ.ἄ.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Φωνὴ» ἔχουσα τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν φιλομάθειαν τῶν ἀναγνωστῶν της ἔκρινε σκόπιμον νὰ δημοσιεύσῃ τὴν διάλεξιν ταύτην εἰς 3—4 συνεχείας.

«Ἄρον Ἄρον σταύρωσον αὐτόν!»

Διὰ τῶν φράσεων τούτων, Ἀξιότιμοι Κυρίαι καὶ Κύριοι, ὄχλος μαινόμενος, πεπλανημένος μὲν καὶ φανατισθεὶς ἀλλὰ φρονῶν ὅτι ἀγωνίζεται νὰ διασώσῃ τὰ πάτρια αὐτοῦ, τὴν πατροπαράδοτον θρησκείαν του καὶ τὰ ἱερά του, ἐζήτει κατὰ τὴν ἀντίληψίν του τὴν τιμωρίαν ἑνὸς νεωτεριστοῦ, ἑνὸς ἐπαστάτου, ἑνὸς διαφθορέως καὶ ἀνατροπέως τοῦ ἱεροῦ Νόμου, ὅστις διελαμβάνετο εἰς τὴν Βίβλον τῶν Ἑβραίων.

Λαὸς θεοκρατικός, οἷος ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός, ὡς ἰσχὺν αὐτοῦ εἶχε τὸν θρησκευτικόν του δεσμόν, ὅστις ἐστηρίζετο ἐπὶ θεοκρατικῶν παραδόσεων καὶ ἐπὶ Ἀριστοκρατικῆς Ἱεραρχίας, χαλαρουμένου δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τοῦ λαοῦ τούτου διεσπῶντο οἱ κρίκοι τῆς ἑνωτικῆς ἁλύσσεως τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἐπήρχετο ἡ διχόνοια καὶ αἱ ἔριδες μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἐντεῦθεν δ' ἐπηκολούθει καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἐξασθένησις αὐτῶν καὶ οὕτω πως καθίσταντο οἱ Ἑβραῖοι εὔκολος λεία εἰς τὰς χεῖρας τῶν γειτόνων των.

Ἐντεῦθεν καὶ ἡ παράδοσις τῶν Ἑβραίων, ὅτι εὐθὺς ὡς ἡμάρτανον οὗτοι ἢ ἐλάτρευον ἄλλους θεούς, ὠργίζετο ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐναντίον των καὶ πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἐχθρούς των νὰ δουλώσωσιν αὐτούς. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐπανήρχοντο εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ συνεχώρει αὐτοὺς καὶ ἐνίκων τοὺς ἐχθρούς των.

Ὁλόκληρος ἡ Παλαιὰ Διαθήκη περιέχει σωρείαν τοιούτων περιπτώσεων, καθ' ἃς λόγῳ καταπτώσεως τῆς ἀφοσιώσεως τῶν Ἑβραίων πρὸς τὸν θεόν των, ὠργίζετο οὗτος καὶ τοὺς ἐγκατέλειπεν ἄνευ βοηθείας, διὰ νὰ ἡττηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των.

Μὴ ὑπάρχοντος πολιτικοῦ συνδέσμου μεταξὺ τῶν λαῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀλλὰ μόνον θρησκευτικοῦ τοιούτου ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπήρχετο καὶ στρατιωτικὴ ἐξουθένωσις τῶν Ἑβραίων διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἥτις ἐπέφερε τὴν χαλάρωσιν τοῦ μόνου μεταξύ των συνδέσμου, ἐπανερχομένου ὅμως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τούτου, φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπαυξήθη καὶ πάλιν ἡ συνοχὴ καὶ στρατιωτικὴ ἰσχύς, ἥτις καθίστα τοὺς Ἑβραίους ὁμονοοῦντας καὶ ἰσχυροὺς, ὥστε νὰ δύνανται νὰ καταβάλωσι τοὺς ἐχθρούς των διὰ τῶν ὅπλων.

Ἄρα εἶναι πρόδηλος ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ μέγεθος τοῦ θρησκευτικοῦ ἐκείνου συναισθήματος τῶν Ἑβραίων, διὰ τοὺς ὁποίους τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἦτο ὁ αὐστηρὸς καθεκρατικὸς ἐκεῖνος Νόμος τοῦ Ἰλμούθ, ὅστις οἱονδήποτε κηρύσσα νέας ἰδέας ἢ θίγοντα ὁπωσδήποτε τὴν ἀνεγνωρισμένην θρησκείαν τῶν Ἑβραίων ἔκρινεν ὡς διαφθορέα καὶ ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὸν τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον. Οὐχὶ ὀλίγοι ἐθανατήσαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ διὰ μικροτέραν προσβολὴν τῆς Ἑβραϊκῆς Ἱεραρχίας ἀπὸ ἐκείνου τοῦ Ἰησοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

Κυθήριοι
τὸ ραντεβοῦ σας στὸ
Καφενεῖον
ἡ «Νέα Εὐρυτανία»
ΝΙΚ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ
Γ' Σεπτεμβρίου 18 γ'
ΑΘΗΝΑΙ
Τὸ μοναδικὸν κέντρον τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων.
Πολυτέλεια—Καθαριότης
Πᾶσα ἐξυπηρέτησις πρόθυμος
Τηλέφωνον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ 26053.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ι. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Οἱ κυνηγοὶ τοῦ νησιοῦ μας, πᾶνε νὰ σκάσουν ἀπὸ τὸ κακό τους. Καὶ ἔχουν δίκαιον... Ὅταν ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι τῶν τρυγονιῶν, δὲν βλέπει κανεὶς οὔτε φτερὸ νὰ περνᾷ. Ἐφέτος ποὺ τὸ κυνήγι τους εἶχεν ἀπαγορευθῆ αὐστηρῶς, ἐσημειώθη τόσον ἀθρόο πέρασμα, ὥστε θὰ μποροῦσαν νὰ σημειώσουν ἐπιτυχίες καὶ οἱ γνωρίζοντες ἀπὸ σκοποβολήν, ὅσα ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἀπὸ Κινέζικα καὶ ὅσα ὁ φίλος τοῦ γράφοντος καὶ χωριανός του Δ. Ι. Φατσέας, ὁ κρεοπώλης, ἀπὸ...ἀστρονομίαν. Ἔχουν λοιπὸν ἢ δὲν ἔχουν δίκαιον;

—Ἀγαλλιασάτωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν λοιπὸν οἱ κρασοπατέρες. Ἐὰν ἡ κρατήσασα ξηρασία κατέστρεψε τὰ σιτηρά, εὐνόησεν ἰδιαιτέρως τὰς ἀμπέλους.

Ἔτσι τὸ ρουμπινὶ παυσίλυπον ὑγρὸν τὸ εὐφραῖνον καρδίας καὶ πνίγων φαρμάκια καὶ καϋμοὺς, θὰ παραχθῇ ἐν ἀφθονίᾳ. Πίνε λοιπὸν γείτονα πολυπόθητε. Πίνε κύρ' Ἀνδρέα καὶ ἀναφώνει: Ὡραῖα, μὰ τὸ Χριστό!

—Μὲ τὴν γενομένην τελευταίως ἀθρόαν δενδροφύτευσιν εἰς τὴν νῆσον, τὸ Τσιρίγο ἐπῆρε μιὰ φαιδρότερη ὄψη.

Τὸ εὐλογημένο πράσινο κοντὰ στὶς ἄλλες ὠφελιμότητές του ἔχει καὶ τὸ καλὸ νὰ ἐξωραΐζη.

Ἂς τονωθῇ λοιπὸν ἀπὸ ὅλους ἡ δενδροφυτευτικὴ προσπάθεια. Ἰδίως δὲ στὰ βουνά μας, ποὺ εἶναι τόσον γυμνὰ ὅσον τοὐλάχιστον ἡ ἀποψιλωμένη κεφαλὴ τοῦ συμπαθεστάτου μας κ. Ἱερωνύμου Στάη.

—Χορομανία πραγματικὴ κατέλαβε τὸ Τσιρίγο. Χοροὶ εἰς τὰς πανηγύρεις τῶν διαφόρων χωρίων μας καὶ χοροὶ πρὸς εὔσπραξιν ψιλῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν σχολικῶν ταμείων ἢ ἄλλων ἔργων κοινωφελῶν. Καὶ μόνον οἱ...χοροὶ τοῦ Ἡσαΐα εἶναι σπάνιοι. Ἄγνωστον ὅμως ἂν ἕνεκα ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς ἢ διότι ἔχομεν Μάϊον καὶ δίσεκτον ἔτος. Αὐτὸ ἴσως μᾶς τὸ δείξῃ ὁ Ἰούνιος.

—Εἰς τὸν Ποταμὸν ὑπῆρχε κάποτε μία ποδοσφαιρικὴ ὁμάς, ποὺ διωργάνωνε συχνὰ ματς μὲ γειτονικὰς ποδοσφαιρικὰς ὁμάδας ὅπως τῆς Μονεμβασίας κλπ.

Ἤδη δὲν ἀκούομεν νὰ γίνεται δι' αὐτὴν λόγος. Μήπως τὰ μέλη της ἀπεχώρησαν...ὁμαδικῶς κατὰ τὰ καθιερωθέντα ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς;

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΦΩΤΙΑ

Πές μου ἀπὸ μένα τί ζητεῖς;
Φωτιὰ πάλι ν' ἀνάψω;
Τὰ κάρβουνα ἐσβύσανε
καὶ δὲν ἀνάβουν πιά.

Ἔπρεπ' ἐγκαίρως νὰ σκεφθῆς
πὼς ν' ἀγαπῶ θὰ πάψω...
Τὰ ξύλα ἐκαήκανε,
δὲν ἔχει οὔτε κλαριά!

Ὅταν τὰ δένδρα ἀνάβανε
[illegible] ἐπίθες,
*[illegible]

"ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΦΩΝΗ,,

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ:

Ἐσωτερικοῦ	Δραχ. 50	Αὐστραλίας καὶ	
Ἀμερικῆς	Δολ. - 2	λοιποῦ ἐξωτερικοῦ	Σελίνια 10

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Μολονότι ἀπροκαλύπτως διὰ τοῦ προγραμματικοῦ μας ἄρθρου κηρύσσομεν, ὅτι μόνη πολιτική μας κατεύθυνσις θὰ εἶναι τὸ γενικὸν τῶν Κυθηρίων συμφέρον, δὲν εὑρίσκομεν ἐν τούτοις ἄσκοπον, ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐπαναλάβωμεν τοῦτο.

Ἐπειδὴ ὅμως, ἴσως, μᾶς παρατηρηθῇ, ὅτι καὶ οἱ Κυθήριοι, καθ' ὃ Ἕλληνες, ἐπιθυμοῦν καὶ ὀφείλουν νὰ καρακολουθοῦν καὶ νὰ γνωρίζουν τὴν γενικήν τῆς Χώρας πολιτικήν, ὥστε ἀναλόγως νὰ διαθέτουν τὴν ψῆφόν των, ΔΗΛΟΥΜΕΝ, ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ θέσωμεν τὰς στήλας μας εὐχαρίστως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαφόρων τῆς νήσου ἀξιοτίμων πολιτευτῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς κομματικῆς παρατάξεως εἰς ἣν ἀνήκουν, ὅπως ἀπὸ τούτων ἐνυπογράφως ἕκαστος ἀναπτύσσουν τὰς ἀντιλήψεις των, χωρὶς ἡμεῖς νὰ κρίνωμεν ταύτας ὁπωσδήποτε.

Οὕτω οἱ συμπολῖταί μας κρίνοντες μόνοι καὶ χωρὶς οἱανδήποτε ἀπὸ μέρους ἡμῶν ἐπήρειαν, θὰ δύνανται νὰ μορφώσουν ἀσφαλεστέραν γνώμην, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἀπόφασις τοῦ πανηγυρικοῦ ἐφέτος ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου καὶ εἰς τὰ Κύθηρα. Οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν, ἐν προκειμένῳ, εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου. Τὸ μόνον κακὸν εἶναι, ὅτι τοῦτο δὲν ἀπεφασίσθη ἐγκαίρως, ὥστε νὰ γίνῃ ἐφικτὴ ἡ κάθοδος πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συντοπιτῶν. Ἂς μελετηθῇ ὅμως ἀπὸ τοῦδε ὁ τρόπος τοῦ πανηγυρικωτέρου ἑορτασμοῦ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὁπότε θὰ εἶνα ἴσως δυνατὸν νὰ κληθῇ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ νησί μας καὶ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ὅπως εἶχε κάμει τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας του ὁ ἀείμνηστος πάππος του. Μία κάθοδος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β' εἰς τὸ λησμονημένο ἀπὸ τὸ κράτος νησί μας, πολὺ θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἀνεπιλύτων ἔτι Κυθηραϊκῶν ζητημάτων. Οἱ πολιτευταί μας ἔχουν τὸν λόγον.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΙΣ ΑΥΛΑΙΜΟΝΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Αὐλαίμονας καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐκεῖ σχολείου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἶναι ἀστεῖον διὰ τόσον ἀσήμαντον δαπάνην ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ διορισμὸς ἑνὸς διδασκάλου—οἱ κάτοικοι προσφέρουν τὸ οἴκημα—νὰ μένουν ἀμόρφωτα τελείως τὰ τέκνα τόσων ἐντίμων βιοπαλαιστῶν, ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας φορολογουμένων. Καὶ λέγομεν ἀστεῖον ἵνα μὴ εἴπωμεν ἐγκληματικόν, εἰς ἐποχὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀναλφαβητισμὸς εἶναι τόσος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἐφ' ὅσον τὸ γειτονικότερον σχολεῖον ἀπέχει τοῦ Αὐλαίμονος περὶ τὰ δέκα χιλιόμετρα, εἶναι ἀδύνατον νὰ σταλοῦν ἐκεῖ πρὸς μόρφωσιν παιδάκια 7—10 ἐτῶν.

Οἱ κ.κ. βουλευταὶ καὶ πολιτευταί μας ἂς εὐαρεστηθοῦν νὰ ἐνοχλήσουν ὀλίγον τοὺς ἐν προκειμένῳ ἁρμοδίους.

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ

Πολύ, πάρα πολὺ ὀρθὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» γνώμη τοῦ προέδρου του, ὅτι ἡ συνεχιζομένη ἀποχὴ δὲν προάγει ἀλλὰ βλάπτει τὸν σύνδεσμον. Οἱ διαγραφέντες πρό τινος ἐκ τούτου, ἀντὶ ἀπὸ τῶν καφενείων νὰ μέμφωνται τὸ Διοικητικόν του Συμβούλιον δι' ἀδράνειαν ἢ δι' ἀνάμιξιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ὅ,τι ἄλλο, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους του καὶ, ἂν αἰσθάνωνται ἑαυτοὺς ἱκανοὺς διὰ καλλιτέραν δρᾶσιν καὶ τακτικήν, ἂς ἐπιδιώξουν νὰ ἀναλάβουν τὴν διοίκησίν του οἱ ἴδιοι. Τὰ ἔργα καὶ ὄχι τὰ λόγια χρειάζονται σήμερον διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Φωνή», μετ' ἐξαιρετικῆς ὅλως εὐχαριστήσεως πληροφορεῖται ὅτι ἡ εὐγένεια τοῦ ἤθους, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν ἐνάσκησις τῶν καθηκόντων του ἐκ μέρους τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου των κ. Δασκαλάκη ἔχει ἐνθουσιάσει τοὺς Ποταμίτας.

Εἰς στιγμάς, καθ' ἃς παντοχόθεν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος καταγγέλλονται παντοειδεῖς ὑπερβασίαι τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς βάρος τῶν φιλησύχων πολιτῶν, ἡ στάσις τοῦ κ. Δασκαλάκη ἀποτελεῖ παρήγορον φαινόμενον, ἄξιον νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ «Φωνὴ» θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της ἀπαράβατον νὰ ἐξάρῃ τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κορωναίου ἢ Πουλάκη ἐπιτελεσθέντα ἄθλον τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμενοβραχίονος Ἁγίας Πελαγίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἂν ὄχι πλήρως ἀναντιρρήτως ὅμως ἀρκετὰ καλῶς ἐπιλύεται τὸ λιμενικὸν μας ζήτημα, ποὺ ἀπησχόλησε καὶ διήρεσε τόσας Κυθηραϊκὰς γενεάς.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ὁ ἀλτρουϊσμός, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ πατριώτου, ὅστις χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ἀτομικήν του ἐργασίαν διέθεσε.

Ἐὰν καὶ ἄλλοι συμπολῖται, ἀκόμη καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἠκολούθουν τὸ παράδειγμά του καὶ ἐμιμοῦντο τὴν ἰδικήν του τακτικήν, τὸ Κύθηρα πρὸ πολλοῦ θ' ἀπετέλουν ἕνα ἐπίγειον παράδεισον.

Εἴθε τὸ φωτεινὸν παράδειγμα τοῦ Κορωναίου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς διὰ τὰς νεωτέρας γενεάς.

Η ΑΜΜΟΛΗΨΙΑ

Δὲν γνωρίζομεν ποία θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς προσφυγῆς τεσσάρων κοινοτήτων τῆς νήσου μας σχετικῶς με τὴν ἐξαφνικὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμμοληψίας ἐκ τοῦ παρὰ τὶς Καλοκαιρινὲς ἀμμωρυχείου ὑπὸ τῶν ὡς ἰδιοκτητῶν τῆς περιοχῆς τούτου ἐμφανιζομένων κ. κ. Ἐμμ. καὶ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Ἐκεῖνο ποὺ γνωρίζομεν εἶναι τοῦτο: Ὅτι οἷα δήποτε καὶ ἂν ἔχουν οἱ κύριοι αὐτοὶ δικαιώματα ἐπὶ τῆς τοποθεσίας, βραδέως καὶ ἀκαίρως τὰ ἀνεκάλυψαν. Ὅτι ἐφ' ὅσον ἀδιαμαρτυρήτως ἐπέτρεψαν τὴν λῆψιν ἄμμου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἐδημιούργησαν αὐτοὶ οὗτοι καὶ οἱ προκάτοχοί των μίαν κατάστασιν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ μεταβάλουν. Ἡ δικαιοσύνη τῆς χώρας, φρονοῦμεν, οὐδέποτε θὰ τοὺς δικαιώσῃ. Καλὸν ἑπομένως εἶναι νὰ ἀναθεωρήσουν τὰς ἀποφάσεις των καὶ χωρὶς ἀγῶνας καὶ προστριβὰς πρὸς τοὺς κατοίκους τόσων κοινοτήτων ἃς ἐγκαταλείψουν τὸ ἐγχείρημα. Τοῦτο εἶναι τὸ συμφέρον τους.

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Τὰ παράπονα, ποὺ κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἐκ μέρους τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπατριωτῶν διετυπώθησαν, ὅτι οἱ Κυθήριοι ἀναμένουν τὴν διὰ τῶν ἐράνων των κάλυψιν τῶν δαπανῶν ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ κάθε ἐν τῇ νήσῳ τελούμενον ὀφελιμιστικὸν ἔργον, καὶ δίκαια εἶναι καὶ λογικά.

—Δὲν εἴμεθα, γράφουν οἱ ξενητεμένοι μας, παρὰ πτωχοὶ βιοπαλαισταί, προσπαθοῦντες διὰ τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐξαντλητικῆς οἰκονομίας μας, νὰ ἀποταμιεύσωμεν κάτι, διὰ νὰ ἀσφαλίσωμεν μίαν καλλιτέραν αὔριον. Διατί, λοιπόν, οἱ συμπατριῶται ἀπευθύνονται διαρκῶς πρὸς ἡμᾶς, ἐνῷ καὶ ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἔξω ταύτης εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ὑπάρχουν Κυθήριοι ἔχοντες τεραστίας περιουσίας, ποὺ ἡμεῖς οὐδέποτε ἐλπίζομεν νὰ ἀποκτήσωμεν; Δὲν νομίζουν οἱ διενεργοῦντες τοὺς ἑκάστοτε ἐράνους, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ στραφοῦν καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς φιλοτιμήσουν νὰ λύσουν τὸν διπλοτριπλοδεμένον κορβονᾶν των;

Ὑποθέτομεν ὅτι ὄντως εἶναι καιρὸς νὰ φιλοτιμηθοῦν οἱ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ζάπλουτοι συμπολῖται καὶ, παρὰ τὸν ὀβολὸν τοῦ ὑστερήματος τῶν ξενητεμένων παιδιῶν μας, νὰ καταθέσουν καὶ αὐτοί, γενναιοδώρως, ἐλάχιστον μέρος ἐκ τοῦ περισσεύματός των.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟΝ

Ἡ τάσις τῆς δενδροφυτεύσεως ποὺ εἰς πολλὰς κοινότητας τῆς νήσου παρατηρεῖται ἐσχάτως, πρέπει νὰ εὕρῃ μιμητὰς παντοῦ, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς ὀρεινοτέρας περιοχάς, αἵτινες παρουσιάζονται ἀποψιλωμέναι τελείως.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ ἡμιγυμνασίου καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς νήσου μας, ὀφείλουν ν' ἀναπτύξουν ὅλην των τὴν εὐφράδειαν διὰ νὰ πείσουν τοὺς συμπολίτας περὶ τῆς πολλαπλῆς ὀφελιμότητος τοῦ πρασίνου. Ἡ ταχεῖα ἀναδάσωσις τοῦ νησιοῦ, πρέπει ν' ἀποτελέσῃ πεδίον ἐντατικῆς δράσεως διὰ κάθε πονοῦντα τὸν τόπον Κυθήριον.

ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ἀξία ἐπαίνου τῷ ὄντι ἡ παρατηρουμένη ἀπό τινος ἐπίδοσις τῶν συμπολιτῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μελισσοκομίας. Δημιουργεῖται οὕτω μία πηγὴ πλουτοπαραγωγική, τὰ ἀγαθὰ τῆς ὁποίας δὲν θ' ἀργήσουν νὰ φανοῦν, ἐὰν δὲν μαρανθῇ προώρως ὁ παρατηρούμενος ἤδη ζῆλος.

Παραπλεύρως ὅμως πρὸς ταύτην, δὲν θὰ ἦτο, τάχα, ἐπιθυμητὸν νὰ γίνῃ μία προσπάθεια καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σηροτροφίας εἰς τὸ νησί μας; Εἶναι καὶ αὐτὴ μία πλουτοπαραγωγικὴ πηγή, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ βεβαίως ἀρκετὸν κόπον, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ μεταξοσκώληξ προσβάλλεται

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐν νεκροφανείᾳ τελοῦντα σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐπινείου, πλήρης ζωτικότητος καὶ ἐργώδους δράσεως—παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἐν Ἀττικῇ Ἀντικυθήριοι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν Κυθηρίων—διαρκῶς προοδεύει καὶ κρατύνεται ἡ ἐν Πειραιεῖ «Ἕνωσις τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων ὁ Ἅγιος Μύρων». Τοῦτο δὲ διότι τόσον ὁ πρόεδρός της κ. Μύρων Χαρχαλάκης, τμηματάρχης παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ Λιμένος Πειραιῶς, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ της Συμβουλίου κ.λ.π. ἀπὸ ἕνα ἐμφορούμενοι πόθον: τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Σωματείου των, ἐργάζονται μὲ ζῆλον καὶ σύμπνοιαν χωρὶς μικροεγωϊσμοὺς καὶ μωροφιλοδοξίας, ἀλλὰ μὲ αὐταπάρνησιν καὶ θέρμην διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τοιουτοτρόπως ἡ Ἕνωσις Ἀντικυθηρίων κατορθώνει ὥστε μὲ μεγαλοπρέπειαν καὶ κοσμοσυρροὴν νὰ ἑορτάζῃ ἑκάστην 17ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τοῦ πολιούχου τῆς νήσου Ἁγίου Μύρωνος, τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς της, εἰς τὸν ἐν Ν. Φαλήρῳ ἱερὸν ναὸν Μυρτιδιωτίσσης, ὅπου ἔχει ἐναποτεθειμένην καὶ εἰκόνα τοῦ ὡς ἄνω ἁγίου. Ἐπιτυγχάνει νὰ δίδῃ ἀνελλιπῶς κατ' ἔτος τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκρεω τὸν ἐτήσιον χορόν της μὲ ἐπιτυχίαν ἀφάνταστον, συχνότατα δὲ διοργανώνει καὶ ἐκδρομὰς ἐπιτυχεῖς χάριν τῶν μελῶν της. Ἐκδρομάς, αἵτινες δὲν συντελοῦν ἁπλῶς εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν της καὶ τὴν σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ τῶν Ἀντικυθηρίων σχέσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γνώσεών των. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ πρόεδρός των κ. Χαρχαλάκης, ἄνθρωπος εὐρυτάτης μορφώσεως, μέλος πολλῶν φυσιολατρικῶν Σωματείων, εἰς ἑκάστην ἐκδρομήν, δι' ἐπαγωγοῦ ὁμιλίας, ἀναπτύσσει εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς συμπολίτας του τὰ τῆς ἱστορίας, ἀρχαιολογικῆς σημασίας κ.τ.λ. τῆς τοποθεσίας εἰς ἣν ἔχουν ἐκδράμει.

Ἤδη, ἡ «Ἕνωσις τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων» συνεχίζουσα τὴν ὡραίαν δρᾶσιν της ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου των ἑτοιμάζει τὴν ἀνέγερσιν ἡρώου τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων Ἀντικυθηρίων, ὅπερ θὰ στηθῇ εἰς τὸ πλέον περίβλεπτον μέρος τῆς νήσου καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ὁποίου θὰ γίνουν μεγαλοπρεπῶς καλουμένων νὰ παραστοῦν εἰς ταῦτα πολλῶν ἐπισήμων.

Τὸ σημερινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Σωματείου ἀπετελέσθη κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρεσίας ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος κ. Μύρων Χαρχαλάκης. Ἀντιπρόεδρος κ. Νικόλ. Βενέρης. Γραμματεὺς κ. Ἀντ. Χαρχαλάκης. Ταμίας κ. Διον. Πατατάκης. Σύμβουλοι δὲ οἱ κ.κ. Ἐμμ. Νικολακάκης, Γ. Ἀλεβιζάκης, Μύρων Γαλανάκης, Στ. Χαρχαλάκης καὶ Γ. Χαρχαλάκης.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

πιστεύομεν ὅτι οὐδεὶς Κυθήριος σκεπτόμενος λογικῶς καὶ ἀφατριάστως διαφωνεῖ — νὰ συνεργασθῶμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὡς ἄνω θιγέντος σκοποῦ. Καλοῦμεν ὅμως, πρὸ παντὸς ἄλλου, τοὺς τυχὸν διαφωνοῦντας, εἴτε ἐν τῷ συνόλῳ, εἴτε ἐν μέρει, νὰ μᾶς γνωρίσουν τὰς ἀντιρρήσεις των, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι, ἐὰν αὗται ἔχουσι σταθερὰν βάσιν, δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὸ πρόγραμμά μας. Θὰ εἴμεθα, ἄλλως, ἀνάξιοι νὰ κρατήσωμεν ὑψηλὰ τὴν ἣν εἰς ἑαυτοὺς τάσσομεν ἀποστολήν, ἂν δὲν ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν τυχὸν πλάνην μας· καὶ πᾶν ἄλλο ἢ ἀνεξάρτητοι, ἂν δὲν προσφέρωμεν τὰς στήλας μας ἐλευθέρως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν πάσης γνώμης, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου.

Φιλοδοξοῦντες, ὡς ἀρχικῶς ἐδηλώσαμεν, νὰ δημιουργήσωμεν διὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς Φωνῆς» ἕνα ἀπολύτως ἀνεξάρτητον ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων, δὲν θὰ εἴμεθα ἐν τάξει πρὸς ἑαυτούς, ἐὰν δὲν ἐτονίζαμεν ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι αἱ στῆλαι μας εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς συμπολίτου, ὅστις ἔχει νὰ εἴπῃ κάτι, τεῖνον πρὸς τὸ καλὸν τοῦ Τσιρίγου μας.

Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΠΑΝΑΓΗΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὴν 17ην φθίνοντος ἀπεβίωσεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Παναγῆς Τσαλδάρης. Μεταξὺ τῶν πρώτων οἱ ὁποῖοι προσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νεκροῦ προσῆλθε καὶ ὁ πολιτευτής μας κ. Ἰωάννης Κοντολέων, στενὸς προσωπικὸς φίλος τοῦ μεταστάντος. Ὁ κ. Κοντολέων ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τιμητικὴν φρουρὰν ἡ ὁποία ἐφύλαττε τὴν σορὸν τοῦ Παναγῆ Τσαλδάρη καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐναποθέσεώς της, κατέθεσε δὲ καὶ στέφανον ἐν καταφανῇ συντριβῇ.

Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
Παθολόγος—Ὀδοντίατρος
τ. Ἐπιμελητὴς
Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου
Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
ΑΘΗΝΑΙ
Πατησίων - Χαλκοκονδύλη 22

Γ. Δ. ΜΙΧΑΛΕΤΟΣ
Χειροῦργος—Ὀδοντίατρος
Θεμιστοκλέους 18—ΑΘΗΝΑΙ
Δέχεται 9—1 καὶ 4—8

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΤΤΙΚΟΝ,,
ΣΤΑΔΙΟΥ 66Α—ΑΘΗΝΑΙ
ἀπὸ πολλὰς καὶ ποικίλας νόσους, ἀλλ' ὅταν καταλλήλως περιποιηθῇ, ἀμείβει πλουσιοπαρόχως τοὺς ἐπιμελουμένους τὴν διατροφήν του.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ. ΚΟΥΕΛΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γ. Σκουζὲ 10δ Μέγ. Ποτόγλου
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ Δρχ.	1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ τῇ 28ῃ Ἰουνίου 1935 »	9.864.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Αἰγύπτῳ: Κάϊρον, Ἀλεξάνδρεια, Ζαγαζίκ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικαὶ εὐκολίαι καὶ συγκαταβατικοὶ ὅροι διὰ τὰς καταθέσεις, τὰ ἐμβάσματα καὶ τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλυτέρων Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK
51 MAIDEN LANE
Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1.350.000

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ὑπὸ ΜΥΡΩΝΟΣ ΧΑΡΧΑΛΑΚΗ

Ἡ νῆσος Ἀντικύθηρα κεῖται δυτικῶς τῆς Κρήτης καὶ μεσημβριανατολικῶς τῶν Κυθήρων, καταστᾶσα καὶ ἐσχάτως λίαν γνωστή, λόγῳ τῶν ἀνευρεθεισῶν ἐκεῖ περιφήμων ἀρχαιοτήτων.

Ἐν ἀρχῇ ἐκαλεῖτο Σάτυρος, διότι κατώκει ἐκεῖ καὶ εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ ὑψηλοτέρου ὄρους τῆς νήσου, ἐπὶ μιᾶς ὀπῆς, ἥτις καὶ σήμερον φαίνεται, ὁ Σάτυρος. Ἦτο δὲ οὗτος μὲ μορφὴν πιθήκου, πόδας τράγου καὶ ὄπισθεν τῶν ὠτίων εἶχε προεξοχάς τινας ὡς κέρατα.

Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ὄρος Σάτυρος, νῦν Πλαγάρα.

Ἐπίσης ἐκαλεῖτο καὶ Πλωτὴ ἡ νῆσος, διότι ὡς λέγει ὁ Στράβων καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς, ἀνεδύθη ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ πότε μὲν ἐβυθίζετο, πότε δὲ ἀνεφαίνετο.

Τέλος ὠνομάσθη Αἰγιάλη ἢ Δολόπη, διότι κατὰ Στράβωνα, οἱ πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς, πρὸ δισχιλίων περίπου ἐτῶν πρὸ Χριστοῦ, ἦσαν Δόλοπες, ἀφιχθέντες ἀπὸ τὴν Αἰγιάλην τῆς Πελοποννήσου, δώδεκα τὸν ἀριθμόν, λησταί, οἵτινες κατώκησαν εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς νήσου. Οὗτοι ἔκτισαν κατ' ἀρχὰς εἴκοσιν μικρὰς οἰκίας, πλησίον ἑνὸς λόφου, ἀπέχοντος τῆς θαλάσσης περὶ τὰς 250 πήχεις. Αἱ εἴκοσι αὗται οἰκίαι ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον χωρίον τῆς νήσου, τὸ ὀνομασθὲν Δολόπη, νῦν Πύργος, τὸν δὲ πλησίον λιμένα, λιμένα τῆς Δολόπης, νῦν Γλύτσα ἢ Ξεροπόταμο. Ἀκολούθως ἔκτισαν δυτικῶς τῆς Δολόπης περὶ τοὺς 250 πήχεις, εἴς τινα πεδιάδα, ἑτέρας εἴκοσι τέσσαρας οἰκίας, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ δεύτερον χωρίον τῆς νήσου, τὴν Οἰνόην, νῦν Ζαμπετιανά, λόγῳ τοῦ ἐκεῖ παραγομένου ἐξαιρέτου οἴνου.

Πλησίον τῆς Οἰνόης ἔκτισαν καὶ ἄλλας δεκατέσσαρας οἰκίας, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ χωρίον Θριά, νῦν Μανέτιδες, μεσημβρινῶς τῆς Θριᾶς, περὶ τοὺς 250 πήχεις, ἐκτίσθησαν ἄλλα τρία χωρία, ἡ Φοιὰ (Χαρχαλιανά), ἡ Τραγέα (Χαντότες) καὶ αἱ Πλάκες (Καταλύματα). Καὶ ἡ μὲν Φοιὰ ἀπετελεῖτο ἀπὸ δέκα οἰκίας, ἡ δὲ Τραγέα ἀπὸ δέκα ἓξ καὶ αἱ Πλάκες ἀπὸ εἴκοσι τέσσαρας. Ὑπῆρχον καὶ ἄλλα μικρὰ χωριὰ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ λιμένος τῆς Φοιᾶς, νῦν Καμαρέλλες.

Ἀρκτικῶς τῆς νήσου ὑπῆρχε καὶ ἄλλο μικρὸν χωρίον καλούμενον Λέπανθος, νῦν Κεφαλή, καὶ ἀποτελούμενον ἀπὸ ἑπτὰ οἰκίας. Ἡ Δολόπη, ἡ Οἰνόη καὶ ἡ Θροιὰ ὑδρεύοντο ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Δολόπης, ἡ Φοιὰ ἀπὸ μικρὸν βρυσίδιον ὑπάρχον εἰς τὸν μυχὸν τοῦ λιμένος της, καὶ ἡ Λέπανθος εἶχε βορειοανατολικῶς αὐτῆς ἐξαίρετον καὶ ἄφθονον ὕδωρ.

Εἰς πολλὰ μέρη τοῦ λιμένος τῆς Δολόπης, ὑπῆρχεν ἄφθονον καὶ ἐξαίρετον ὕδωρ, ἀλλὰ τὸ 510 π. Χ. ἐβυθίσθη μέγα μέρος τοῦ λιμένος τούτου, τὸ ὕδωρ ἐξηφανίσθη καὶ ὁ λιμὴν κατεπλακώθη, ὡς καὶ σήμερον φαίνεται ἐν τῇ θέσει Χάλαρα. Ἡ Τραγέα καὶ αἱ Πλάκες ὑδρεύοντο ἐκ τοῦ Νοτιοδυτικοῦ μέρους τῶν Πλακῶν, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου σταδίου ἀπὸ τοῦ χείλους τῆς θαλάσσης, κατερχομένων τῶν κατοίκων διά τινος γεφύρας εἰς τὴν πηγήν, νῦν Ἄσπρο Νερό.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς νήσου ἐκτίσθησαν καὶ ἕτερα τρία χωρία, ἡ Πολύπεια (Ἄσπρος Λάκκος), οἱ Εὐηνοὶ (Ἀλοϊζιανὰ ἢ Σκαριανὰ) καὶ ἡ Πυραθιὰ (Μάνδρα Ἀλοϊζοῦ). Ἡ Πολύπεια εἶχεν εἴκοσι δ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΦΩΝΗΣ,,

Ο κ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΣ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ὁ Κυθήριος πολιτευτὴς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Στρατηγός, δικηγόρος, μετέβη εἰς Κύθηρα, ὅπου ἔτυχεν ἐνθέρμου ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀντιλήψεων.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἀφίχθη εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν τὴν ἑσπέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ὅπου πολλοὶ τῶν φίλων του τὸν ὑπεδέχθησαν.

Ἐκεῖθεν—ἀφοῦ πρῶτον παρηκολούθησε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱλαριωτίσης—ἀνεχώρησε διὰ Μυλοπόταμον ὅπου οἱ κάτοικοι τὸν ὑπεδέχθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ κ. Στρατηγὸς ἐπισκεφθεὶς ἀλληλοδιαδόχως τὰς κοινότητας τῆς νήσου ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν διαφόρων παραγόντων καὶ κοινοταρχῶν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τοῦ τόπου μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν θεραπείαν τούτων.

Ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς εἶχε προηγουμένως μεταβῆ εἰς Κρήτην ὅπου παρηκολούθησε τὴν κηδείαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ὁποίου κατέθεσε πολυτελῆ στέφανον ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἁπανταχοῦ φιλελευθέρων Κυθηρίων.

Τὸν κ. Στρατηγὸν, τόσον εἰς Κρήτην, ὅσον καὶ εἰς Κύθηρα, συνώδευσεν ὁ γνωστὸς εἰς τοὺς συμπολίτας μας κ. Ἀντώνιος Καψάσκης.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ Μάϊος 1936. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Χάρις εἰς τὸν κρατήσαντα ἐφέτος εὐνοϊκὸν καιρόν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἐπανηγυρίσθη μὲ ἰδιαιτέραν λαμπρότητα. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ πολυπληθεῖς προσκυνηταὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὰς διασκέδασιν διασκεδάσασαν μέχρι τῶν βραδυνῶν ὡρῶν. Ζωηροτάτη ἐπίσης ὑπῆρξε ἡ κίνησις εἰς τὸ γαϊδουροπάζαρο καὶ πλεῖστοι ὅσοι ἐθνικοί μας ψάλται ἤλλαξαν προϊσταμένους.

Ο ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΟΘΗΡΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Χώρας, μεταξὺ ἄλλων θεμάτων συνεζητήθη καὶ ὁ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς λαθροθηρίας. Μετὰ πολλὰς ἐν προκειμένῳ συζητήσεις ἀπεφασίσθη ὅπως καθορισθῇ χιλιάδραχμος ἀμοιβή, καταβλητέα ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Συνδέσμου εἰς πάντα Κυθήριον, ὅστις πραγματικῶς ἤθελε συντελέσει εἰς τὴν σύλληψιν λαθροθήρα.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΕΙΣ ΧΩΡΑΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἁρμοδίως, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διέθεσεν 100.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἵδρυσιν Γυμνασιακοῦ Γυμναστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλέον θὰ δύνανται νὰ ἀσκοῦνται πάντες οἱ βουλόμενοι. Τὸ σχετικὸν ἔνταλμα ἐκδοθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς δευτέρας ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Πειραιῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται καὶ τὰ Κύθηρα, περιῆλθεν ἤδη εἰς χεῖρας του καὶ δὲν ἀπομένει ἤδη εἰμὴ ἡ ἐκπόνησις τοῦ σχεδίου, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθῇ.

ΜΕ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΕΟΡΤΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡ. ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.-ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

ΧΩΡΑ, 21 Μαΐου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μὲ μεγαλοπρέπειαν ἀνταξίαν πρὸς τὸ ἱστορικὸν γεγονός, ἐπανηγυρίσθη σήμερον ἑνταῦθα ἡ 72α ἐπέτειος τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ βαθυτάτης πρωΐας οἱ κάτοικοι τῆς Χώρας, ἡ ὁποία, διακοσμημένη καὶ σημαιοστολισμένη καταλλήλως, εἶχε προσλάβει ἑορτάσιμον ὄντως ὄψιν, εὑρέθησαν ἐπὶ ποδὸς ἐν ἀναμονῇ τοῦ ἀφικνουμένου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως συμπατριώτου μας ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γρ. Κασιμάτη, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυθηροϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ διοργάνωσις τοῦ πανηγυρισμοῦ—καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων. Καὶ ὅσον ἡ ὥρα προχωρεῖ, ἐπὶ τοσοῦτον οἱ δρόμοι πυκνοῦνται ἀπὸ πλήθη ἐντοπίων, εἰς τοὺς ὁποίους ὁλοέν προστίθενται οἱ ἐκ τῶν πέριξ ἀθρόως ἐρχόμενοι. Καί, ποῦ καὶ ποῦ, ἐν ᾧ ἄλλοι κατευθύνονται πρὸς τὴν θέσιν Ντελμπεντέρι διὰ νὰ προϋπαντήσουν τοὺς ἀφικνουμένους, ἄλλοι δὲ—οἱ προνοϊτικώτεροι—πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου, διὰ νὰ καταλάβουν κατάλληλον θέσιν, οἱ ἑξῆς ἀκούονται διάλογοι :

—Τί ὥρα λές νἄρθουν; Θἄναι μαζί κι' ὁ κ. Κοντολέων;

—Δὲ φαντάζομαι. Ἔχει τὸ πένθος τοῦ ἀρχηγοῦ του.

—Ὁ Στάης τούλάχιστον, ὁ Στρατηγός, ὁ Δηλαβέρης; ἔχομε δὰ πολλοὺς ἐπισήμους....

Ἔξαφνα αἱ συζητήσεις διακόπτονται, τὰ πλήθη ἀναταράσσονται, ἠλεκτρίζονται θαρρεῖς, καὶ μιὰ λέξις ἀκούεται μόνον... Ἔρχονται! Ἔρχονται... Καὶ ὄντως, τὸ ἀτμόπλοιον «Ψαρρὰ» τοῦ ὁποίου εἶχον ἐπιβιβασθῇ οἱ ἀναμενόμενοι εἶχεν ἀποβιβάσει τὸν κ. ὑφυπουργὸν καὶ τὴν ἀκολουθίαν του εἰς Καψάλι, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθησαν ἀντιπροσωπεῖαι ὅλης τῆς νήσου, αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ πρόεδροι τῶνΚοινοτήτων. Ἀμέσως δὲ οἱ ἐπίσημοι ἐπιβιβασθέντες αὐτοκινήτων ἤρχοντο πρὸς τὴν Χώραν [illegible] ὅπου, μόλις ἔφθασαν εἰς Ντελμπεντέρι, ἐχαιρετίσθησαν διὰ κωδονοκρουσιῶν, κανονιοβολισμῶν καὶ ζωηρῶν ζητωκραυγῶν ἀπὸ μέρους τοῦ πλήθους, ὅπερ τοὺς συνώδευσε μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο δοξολογία.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας καὶ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Κασιμάτη, ὁ κ. Βαρυπάτης ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας τοῦ κ. Νικηφοράκη, προσεφώνησε τοὺς ξένους καὶ τὸν κ. Κασιμάτην. Ἀκολούθως ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν του ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς καὶ κατέληξε λέγων ὅτι ἡ συμμετοχή του εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν δὲν ἔχει κομματικὸν χαρακτῆρα, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ συμβάλῃ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συμφιλιώσεως.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ

Μετὰ τὸν κ. Κασιμάτην ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Ἀντ. Λεβούνης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, ὁ λόγος του δὲ περιεστράφη εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν Κυθηρίων Ριζοσπαστῶν Μόρμορη, Παναρέτου καὶ Παναγιωτοπούλου καὶ κατέληξε τονίσας ὅτι πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς συνέβαλεν ὁ Σύνδεσμος τοῦ ὁποίου προεδρεύει καὶ ὅστις πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν ὠφέλιμον ἔργον. Τὸν κ. Λεβούνην διεδέχθη ὁ κ. Ν. Κορωναῖος, ὅστις εἶπεν ὅτι ἦλθε διὰ νὰ φέρῃ τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς Κ. Ἀδελφότητος Πειραιῶς πρὸς τοὺς ἐν Κυθήροις συμπολίτας καὶ ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Γυμνασιάρχης μας κ. Σπ. Στάθης, ὁ ὁποῖος διὰ ποιητικωτάτου καὶ μεστοῦ ἐννοιῶν λόγου—τὸν ὁποῖον θλιβόμεθα μὴ ἔχοντες πρόχειρον πρὸς δημοσίευσιν—ἀνέπτυξε τὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπὸ συναισθηματικῆς ἀπόψεως καὶ ἀνέλυσε τὴν σημασίαν τοῦ σημείου ἐκείνου τῆς πλατείας τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὅπου κατέληξαν ὅλαι αἱ διαμάχαι καὶ αἱ ἀλλαγαὶ πολιτευμάτων καὶ κατακτητῶν. Τέλος ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν κ. Γεώργιον Στρατηγὸν ὅστις ἀνέφερε τὴν διαφορὰν μεταξὺ Ἑνετικῆς καὶ Ἀγγλικῆς διοικήσεως, ὅτι καμμία τυραννία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταβάλῃ τὴν ἰδέαν καὶ κατέληξε πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Κασιμάτη.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΑ

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Στρατηγοῦ οἱ ἐπίσημοι κατηυθύνθησαν — γενόμενοι παντοῦ ὅθεν διήρχοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτοί—πρὸς τὰ Λειβάδια, Καρβουνάδες, Μυλοπόταμον, Φράτσια, Βιαράδικα, Μητᾶτα, Φριλιγκιάνικα, Ἀρωνιάδικα καὶ κατέληξαν εἰς Ποταμὸν ὅστις ἦτο πανηγυρικῶς σημαιοστολισμένος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ ὁποίου τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ οὐρανομήκεις ζητωκραυγάς. Εἰς Ποταμὸν ἐψάλη δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱλαριωτίσσης, ὅπου ὁ κ. Ν. Κατσούλης, ἰατρός, πρόεδρος τῆς Κοινότητος, προσεφώνησε τοὺς ξένους. Εἰς τὴν προσφώνησιν αὐτὴν ἀπήντησεν ὁ κ. Κασιμάτης εὐχαριστῶν καὶ τονίσας ὅτι προέχει παντὸς ἄλλου τὸ ζήτημα τῆς συμφιλιώσεως.

Ἐπίσης ὡμίλησε ὁ κ. Λεβούνης, ἐξάρας τὸ γεγονὸς τῆς ἑνώσεως καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἐργασθέντων διὰ τὴν ἐπίτευξίν της Κυθηρίων ριζοσπαστῶν Παναρέτου, Μόρμορη καὶ Παναγιωτοπούλου, καὶ ὁ δικηγόρος Στ. Καψάνης ὅστις ἀνέπτυξε ὡρισμένα ἱστορικὰ σημεῖα τῆς Ἑνώσεως. Τέλος ὡμίλησε ὁ κ. Στρατηγὸς τοῦ ὁποίου τὸν λόγον δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἑνώσεως.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἡμῶν πάντων ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἐπετείου τῆς Ἑνώσεως τῆς γεννήτορος ἡμῶν Νήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε κατ' ἀνάγκην ἡ σκέψις ἡμῶν ἀκουσίως νὰ στρέφεται πρὸς τὴν χαρμόσυνον ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν συνετελέσθη τὸ ἔνδοξον ἐκεῖνο Ἐθνικὸν γεγονός.

Δουλεία μακροχρόνιος, καθ' ἣν καὶ αὐτὰ τὰ ἀνθρωπιστικὰ συναισθήματα [illegible] τῶν ἀτυχῶν προγόνων μας εἶχον μειωθῆ καὶ ταπεινωθῆ. Δουλεία σκληρὰ καὶ ἀφόρητος, ζυγὸς ὁλοκλήρων αἰώνων κατέστησε τὸ γεγονὸς τῆς Ἑνώσεως, κατ' ἀντίθεσιν, ἔτι πλέον εὐχάριστον καὶ πλέον χαρμόσυνον.

Ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁποίαν διαβλέπει κανεὶς εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων μας, δύναται νὰ κρίνῃ ποίαν σημασίαν ἐνεῖχε διὰ τοὺς ἀπελευθερουμένους κατοίκους τῶν Ἰονίων νήσων ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῶν.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΦΟΡΗΤΟΣ

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπῆλθε ποιά τις ἀνακούφισις καὶ σχετικὴ ἐλευθερία ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν, ἀλλ' ἡ τάξις τῶν εὐγενῶν ἀπεμύζα κυριολεκτικῶς τὸν λαὸν καὶ καθίστα τὴν ἐλευθερίαν ταύτην δῶρον ἄδωρον.

Ὑπὸ τοὺς Ἄγγλους οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀνεπτύχθησαν καὶ ἀπέκτησαν ὀντότητα τῆς ὁποίας ἐστεροῦντο εὑρισκόμενοι ὑπὸ τοὺς Ἑνετούς. Ἀκόμη τὰ ἔργα τῶν Ἄγγλων σώζονται μαρτυροῦντα τὴν φροντίδα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οὗτοι ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν. Γέφυραι καὶ ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ κατασκευασθεῖσαι δι' ἀγγαριῶν μὲν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, πάντως ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἡγεσίαν τῶν Βρεττανικῶν Ἀρχῶν ἀποδεικνύουσι τὴν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ φροντίδα αὐτῶν.

Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Λαοῦ, τὴν ὁποίαν ἐσκεμμένως ἀπέφευγον οἱ Ἑνετοί, ὑπεστήριξεν ἡ Μεγάλη Βρεττανία φροντίσασα ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ ἰδίᾳ τῆς δενδροκομίας εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Ἐν τούτοις ὅμως, παρ' ὅλα ταῦτα, εἶναι παγκοίνως ἀνεγνωρισμένον ὅτι οὐδεμία Κυβέρνησις ξένη, ὁσονδήποτε καὶ εἶναι προστατευτική, εἶναι δυνατὸν νὰ συγκριθῇ καὶ πρὸς αὐτὴν ἔτι τὴν χειροτέραν αὐτοκυβέρνησιν. Ὁ Ἰόνιος Λαὸς εἰς ἓν καὶ μόνον ἀπέβλεπεν, εἰς τὴν ἕνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, ὁ πρῶτος ἁρμοστὴς ὑπῆρξεν ὁ Thomas Maitland, ὁ ὁποῖος ἀπεβιβάσθη εἰς Κέρκυραν τῇ 16 Φ/ρίου 1816 καὶ ὁ ὁποῖος καὶ συνέταξε τὸ Σύνταγμα τῆς Ἰονίου Πολιτείας. Ὁ ἁρμοστὴς οὗτος συγκεντρώσας ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας του, συνέπηξε Γερουσίαν ἀπὸ πρόσωπα τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ ἀρεσκείας του, ἡ δὲ Γερουσία αὕτη ἐξέλεξε ἐπιτροπὴν πρὸς συγκρότησιν ἐκλογικῶν καταλόγων. Πολὺ αὐστηρὰ προσόντα ἀπῃτήθησαν διὰ νὰ ἔχῃ τις δικαίωμα ψήφου. Μετὰ δὲ γενομένας ἐκλογὰς ἐξελέγησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία συνελθοῦσα τῇ 27 Ἀπριλίου 1817 εἰς τρεῖς ἡμέρας ἐψήφισε τὸ Σύνταγμα τῶν Ἰονίων Νήσων.

Κατὰ τὸ πολίτευμα τῆς Ἰονίου Πολιτείας τρεῖς ἦσαν αἱ ἐξουσίαι: ἡ Γερουσία, ἡ Βουλὴ καὶ ὑπεράνω ὅλων ὁ ἁρμοστὴς τῆς Νήσου, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ πραγματικὸς Ἄρχων, καθότι εἶχε τὸ veto, τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας. Ἐκτὸς ὅμως τῆς γενικῆς Κυβερνήσεως ὅλων τῶν Νήσων, εἰς ἑκάστην ἰδιαιτέραν Νῆσον ὑπῆρχε καὶ τοπικὴ Ἀρχὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Ἔπαρχον, ὁ ὁποῖος ἐξελέγετο μεταξὺ τῶν ἐντοπίων ἑκάστης Νήσου ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἀπὸ τὸν Γραμματέα, ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα, τὸν Ἀρχειοφύλακα καὶ τὸν Ταμίαν, ἐξ ὧν πάντες, πλὴν τοῦ Ἐπάρχου, εἶχον μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον, διότι ὁ Ἔπαρχος διώριζε καὶ ἔπαυε τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ συνέτασσε τοὺς λεγομένους By chaws, ἤτοι τοὺς ἐπιτοπίους νόμους, ὑποβαλλομένους ὅμως πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Γερουσίαν δι' ἑκάστην Νῆσον.

Ἅπαντα ὅμως ταῦτα πάντως ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν Γερουσίαν, δηλαδὴ ὁ Ἔπαρχος ἐξετέλει καθήκοντι Βουλῆς Συνομοσπονδιακῆς Πολιτείας ὑποβαλλούσης τὰ νομοσχέδια αὐτῆς πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Γερουσίαν.

Τὸ Σύνταγμα ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας ἀλλὰ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς του ἐδημιουργήθησαν μεγάλα παράπονα καὶ ταραχαὶ ἔλαβον χώραν ἐναντίον του.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὰ παράπονα τῶν Ἰονίων πολιτῶν φθάνουσιν εἰς τὸ κατακόρυφον ἐπὶ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ George Ward, ὁπότε ἀνεφάνη καὶ τὸ κόμμα τῶν Ριζοσπαστῶν, πρόγραμμα τῶν ὁποίων ἦτο ἡ Ἕνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Γουὼρδ ἔκαυσε καὶ ἔθυσε καὶ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ τὸ περιεργότερον ὅλων εἶναι ὅτι οἱ Εὐγενεῖς τῆς Ἰονίου Πολιτείας ἦσαν οἱ φανατικώτεροι ἀντίπαλοι τῆς ἰδέας τῆς Ἑνώσεως. Οἱ Ἑνωτικοὶ βουλευταὶ κατέστησαν τὸ ἴνδαλμα τοῦ λαοῦ τῶν Νήσων, αἱ δὲ εἰκόνες των στεφανωμέναι ἐκυκλοφόρουν παντοῦ.

Οὕτω πως εἶχον τὰ πράγματα ὁπότε ὁ βουλευτὴς Ἰωάννης Τυπάλδος Καπελέτος ὑπέβαλε τὸ ἑξῆς ψήφισμα: «Ἐπειδὴ ἡ Ἑπτάνησος ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας δυνάμει συνθήκης εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεμίαν ποτὲ ἔδωσε συγκατάθεσιν καὶ ἐπειδὴ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἀνέκτησε τὰ κυριαρχικὰ καὶ ἐθνικὰ αὐτῆς δικαιώματα, δι' ὅλα ταῦτα ἡ πρώτη ἐλευθέρα Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων διακηρύσσει ὅτι: ἡ ὁμόθυμος στερεὰ καὶ ἀμετάτρεπτος θέλησις τοῦ Ἑπτανησιακοῦ Λαοῦ εἶναι ἡ ἀνάκτησις τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ ἡ ἕνωσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ λοιποῦ Ἔθνους του».

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσεν ὁ Γουώρδ, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὴν γενικὴν προσοχὴν ἀπέσπασεν ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος, ἕως ὅτου ἁρμοστὴς διωρίσθη ὁ John Young τῷ 1855 ὅστις ἦτο φρόνιμος καὶ μετριοπαθής, ἀποφεύγων πᾶσαν σύγκρουσιν μετὰ τοῦ Ἰονίου Λαοῦ, ἰδὼν δὲ ὅτι τοιοῦτον ἦτο τὸ Ἑνωτικὸν ρεῦμα ἐπρότεινεν ὁ ἴδιος εἰς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀποστείλῃ τὸν μέγα Φιλέλληνα Γουλιέλμον Γλάδστωνα διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα μέρη, ἤτοι τὸ Κόμμα τῶν Εὐγενῶν ὅπερ δὲν ἤθελε τὴν Ἕνωσιν καὶ τῶν Ριζοσπαστῶν ὅπερ ἐκόπτετο ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Γλάδστων ἐκπλαγεὶς διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Ἰονίων ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, συνέστησεν εἰς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ μόνη λύσις ἦτο ἡ Ἕνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γλάδστων περιβληθεὶς ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας τὸ ἀξίωμα τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἁρμοστοῦ ἀπηύθυνε διάγγελμα τῇ 25 Ἰανουαρίου 1859, δι' οὗ ἐδήλου ὅτι ἡ Προστᾶτις Ἄνασσα ἐπιδιώκουσα τὸ συμφέρον τοῦ Ἰονίου Λαοῦ ἔκρινεν ἐπείγουσαν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τῶν Ἰονίων Νήσων, ταὐτοχρόνως ὅμως ὑπεβλήθη καὶ πρότασις Ἑνώσεως ὅτι: «Ἡ Βουλὴ τῆς Ἑπτανήσου διακηρύττει ὅτι ἡ μόνη καὶ ὁμόθυμος θέλησις τοῦ Ἰονίου Λαοῦ ὑπῆρξεν ἡ Ἕνωσις ἁπάσης τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος», ἐστάλη δὲ καὶ αἴτησις πρὸς τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν δι' ἧς ἐζητεῖτο ὅπως αὕτη προκαλέσῃ τὴν ἐκ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ἀποδοχὴν τῆς Ἑνώσεως.

Τῇ 24 Ἰανουαρίου 1859 ἐμφανισθεὶς εἰς τὸ Βουλευτήριον ἀνήγγειλεν ὅτι ἔλαβε ἐπισολὴν τῆς Α.Μ. κατὰ τὴν ὁποίαν οὔτε [illegible] νὰ συναινέσῃ ἠδύνατο οὔτε νὰ πείσῃ τὰς λοιπὰς Δυνάμεις νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν Ἕνωσιν ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς Ἰονίου Βουλῆς προσεδόκα τὴν σύμπραξιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν νομοθετημάτων ἅτινα ἔκρινε συντελοῦντα εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἰονίου Λαοῦ καὶ τέλος ὑπέβαλλε τὸ μεταρρυθμιστικὸν πρόγραμμα αὐτοῦ.

ΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ

Τὸ μεταρρυθμιστικὸν ὅμως προβούλευμα τοῦτο καταπολέμησεν ὁ βουλευτὴς Στέφανος Ποδάβας ἀγορεύσας ἐπὶ δύο ὁλοκλήρους συνεδρίας ἀποκαλέσας αὐτὸ δῶρον ἄδωρον καὶ ὑπεραμυνθεὶς τῆς Ἑνώσεως ὡς τῆς μόνης δυνατῆς λύσεως. «Ὁ Ἑλληνισμός, ἡ Ἐὐρώπη, ἐφ' ἡμᾶς, ἔλεγεν, ἔχουσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα καὶ μεγάλη περίσκεψις ἐπιβάλλεται διὰ νὰ μὴ ἀπωλέσωμεν τὴν τιμὴν καὶ τὰς προσταθείας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τί φοβεῖσθε; μήπως δεινωθῇ ἡ θέσις σας; Τί δυνάμεθα νὰ πάθωμεν περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἐπάθαμεν; Ἡ θεία πρόνοια, ἡ λύσασα τὰ δεσμὰ τῶν ἀδελφῶν μας, θὰ λύσῃ καὶ τὰ ἰδικά μας. Ἐὰν ἡ γνώμη μου συνετέλεσεν εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδας ἀναγνωρίσατέ το, ἂν τοὐναντίον ἀπαίσιος μοῖρα στραφῇ καθ' ἡμῶν, παρακαλῶ τοὺς φίλους νὰ ρίψωσιν ἓν ἄνθος καὶ ἓν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πολιτικοῦ μου βίου, διότι ἴσως ἠπατήθην, ἀλλ' οὐδέποτε ἠθέλησα ν' ἀποπλανήσω τοὺς ἄλλους».

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐκήρυξεν ἀπαραδέκτους τὰς προτάσεις τοῦ Γλάδστωνος, ἡ δὲ ἐπακολουθήσασα κατὰ τὸ ἔτος 1862 ἐπανάστασις κατὰ τοῦ Ὄθωνος μετέβαλε καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας ὑποσχεθείσης ὅτι ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐξέλεγε Βασιλέα ἀρεστὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἐδέχετο τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου.

Μεταξὺ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑνώσεως ἦσαν καὶ οἱ συμπολῖται ἡμῶν βουλευταὶ ἀείμνηστοι Παναγιωτόπουλος καὶ Μόρμορης, οἵτινες ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔδρασαν ὡς ριζοσπάσται, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Παναγιωτοπούλου εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μετὰ τῆς περιφερείας ταύτης. Ὅπου ἐκτὸς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος εἰς ὃ ἐξελέγετο ἐξελέγη καὶ Δήμαρχος Ποταμοῦ.

Οὕτω πως ἐπετεύχθη ἡ Ἕνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων, τὴν ἐπέτειον τῆς ὁποίας σήμερον ἑορτάζομεν. ἀποδείξασα διὰ πολλοστὴν φορὰν ὅτι δύναταί τις νὰ καταπιέσῃ ἕνα λαὸν ἀλλ' ὅτι ἡ ἰδέα εἶναι ἀθάνατος καὶ ὅτι διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ καὶ ἐπιμονῆς εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσακουσθῇ καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ δίκαιον καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν λσῶν.

Σήμερον ὡς Ἕλληνες κα